

Reg. N. B. 431

श्री
आत्मानन्द प्रकाश.

॥ स्वधरावृत्तम् ॥

यातं भोगाभिलाषैरखिलमिदमहो जीवितं तावकीनं ।
यत्नो नैव त्वयाज्ञ कृत इह जननक्लेशविच्छेद हेतुः ॥
त्यक्त्वासक्तिं गजेन्द्रश्रुतिशिखरचलेष्वेणु भोगेषु शीघ्रं ।
'आत्मानन्द प्रकाशं' कुरु हृदयगतं येन शश्वत्सुखं स्यात् ॥१॥

पु. २१. } वीर सं. २४५०. चैत्र आत्म सं. २८. } अंक ६ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

आनंद प्री-टींग प्रेसभां शाह गुलाबयंद वल्लुभाष्टमे छाप्यु—भावनगर.

અનુક્રમણિકા.

૧ વક્ત્રબ-વિચારણા	...	...	...	...૧૯૭
૨ વીર જ્યંતી સ્વાગત ? એ તો એકજ શ્રી મહાવીર	...	...	...	...૧૯૮
૩ પરમાત્મા મહાવીર	...	...	...	...૧૯૯
૪ મહાવીર જન્મોત્સવ	...	...	...	...૨૦૩
૫ દુનીયાનો તારણહાર	...	...	...	...૨૧૧
૬ શ્રીમન્ મહાવીરનું આંતરજીવન	...	...	...	...૨૧૪
૭ શ્રીમાન્ મહાવીરપ્રભુના દુઃખ-ઉપસર્ગમય પ્રસંગો વિષે ઉદ્ભવતા વિચારો	...	...	...	...૨૧૬
૮ વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...૨૨૨

“ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું (નવ ભવનું) ચરિત્ર. ”

આ ગ્રંથમાં શું જોશો ? શ્રી નેમનાથ પ્રભુ અને સતી રાજેમતીનો નવ ભવનો ઉત્તરોત્તર આદર્શ પ્રેમ અને અપૂર્વ વર્ણન, પતિ પત્નીનો અલૌકિક સ્નેહ, સતી રાજેમતીના સતીપણાનો વૃત્તાન્ત, પ્રભુની બાળકીડા, વગેરે પ્રસંગોની ગ્રંથિવા યોગ્ય હકીકતો, તેમજ શ્રી વસુદેવ રામનું ચરિત્ર અને ઉચ્ચ પ્રકારની પુણ્યપ્રકૃતિનું વર્ણન ખાસ વાંચવા લાયક છે. વળી શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવનું ચરિત્ર, વૈભવ, પરાક્રમ, રાજ્યવર્ણન પ્રતિવાસુદેવ જરાસંધનો વધ, નેમનાથ પ્રભુ પ્રત્યેની શ્રીકૃષ્ણની અપૂર્વ ભક્તિ, તદ્ભવ મોક્ષગામી શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવના પુત્રો શાંખ અને પ્રભુમનું જીવનવૃત્તાંત. મહાપુરુષ અને સતી નળ દમયંતીનું જીવન ચરિત્ર, દુઃખના વખતમાં રાખેલી અખૂટ ધૈર્યતા, શિયલ સાચવી ખતાવેલો અપૂર્વ મહિમા, અને સતી દમયંતીની શાંતિ અને પતિ પરાયણતા તો વાંચકને આશ્ચર્ય પમાડે છે. જૈનોનું મહાભારત, પાંડવોનું જીવન ચરિત્ર, કુરુક્ષેત્રમાં પાંડવ કૌરવોનું (ન્યાય અન્યાયનું) યુદ્ધ, સતી દ્રૌપદીનો સ્વયંવર અને પાછલા ભવનું વર્ણન, પાંડવો સાથે લગ્ન, સતી દ્રૌપદીનો જૈન ધર્મ પ્રત્યે નિકટ પ્રેમ, પતિ સેવા, શિયલ સંરક્ષણ, ચારિત્ર અને મોક્ષ એ વગેરે વર્ણનો. આટલા આટલા મુખ્ય ચરિત્રો, તેમજ અંતર્મત બીજા પણ સુંદર વૃત્તાંતો, અને શ્રી નેમનાથ ભગવાનના જન્મ મહોત્સવ, દિક્ષા, દેશના, પરિવાર અને છેવટે મોક્ષ વગેરેનું વર્ણન આ ગ્રંથમાં ગ્રંથકાર મહારાજ શ્રી ગુણવિજયજી વાચકે એટલું બધું વિસ્તારથી, સુંદર અને સરલ રીતે આપ્યું છે કે, અત્યાર સુધીના શ્રી નેમનાથ પ્રભુના પ્રકટ થયેલા ચરિત્રો કરતાં આ પ્રથમ પંક્તિએ આવે છે આ ગ્રંથ ખાસ પઠન પાઠન કરવા જોવો, આદર્શ ઉત્પન્ન કરે તેવો, દરેક મનુષ્ય વાંચી પોતાનું વર્તન ઉચ્ચ ધર્મિષ્ઠ બનાવવા પોતા માટે મોક્ષ નજીક લાવી શકે તેવો છે. કિંમત બે રૂપિયા. પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

અપગતમલે હિ મનસિ સ્ફટિકમણાવિવ રજનિકરગ-
ભસ્તયો વિશન્તિ સુસ્વમુપદેશગુણાઃ, ગુરુવચનમ-
મલમપિ સલિલમિવ મહદુપજનયતિ શ્રવણ-
સ્થિતં શૂલમભવ્યસ્ય ।

કાદમ્બરી.

પુસ્તક ૨૧] વીર સંવત્ ૨૪૫૦ ચૈત્ર માસ સંવત્ ૨૮. [અંક ૬ મો.

ૐ

વલ્લભ-વિચારણા.

(૧)

મૂરખ કરે અભિમાન પણ ફલ “પૂર્વકૃત” પેષે નહીં,
ઉદ્ધમ તણા આવેશમાં કૃત કૃત્ય તે લેષે નહીં;
અધી ચડી મદ પૂર્ણથી દષ્ટિ વિવેકી ના રહી,
પ્રાણી સહુ પામર ગણે છો “હું” અને માફ” અહીં.

(૨)

અવલોક તું ! ઇતિહાસ બહુવિધ શ્રેષ્ઠ તારાથી હતા,
તહારો જગ્યા ખાલી થશે કમ સૃષ્ટિનો લાગુ થતા ;
કર દષ્ટિ શમ સુ સૃષ્ટિમાં ત્યજ મોહ મત્સર માનને,
“માધ્યસ્થ્ય મૈત્રી પ્રમોદ કર્મણા” જીવન વલ્લભ બનને.

સંઘવી વેલચંદ ધનજી.

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વીર જયંતિ સ્વાગત !

(ક્યાંથી આ સંભળાય—રાગ.)

સ્વાગત હો વીરબાલ ! સૌને ! સ્વાગત !
 અણ્ણમુલ અવસર મોંઘા મૂલના, વધાવીયે ધરી બહાલ ! સૌને.
 શ્રી સૌરાષ્ટ્રની રાજલભૂમિના, રાજલ હંસ સમાન ! સૌને.
 ભલે પધાર્યા બંધુ બહેની, માનસસર મહેમાન ! સૌને.
 દેવદેવી સમ વીર સંતાનો ! જીવદયા પ્રતિપાળ ! સૌને.
 પ્રભુશુભ શુંબે ઉજવે ઉત્સવ, વીર જયંતિ રસાળ ! સૌને.
 પરમ પ્રેમ પર બ્રહ્મ મંત્રે ! શુંબે સિતાર તાલ ! સૌને.
 રૂમઝમ રસીયાં લકટા રસેબની, મસ્ત તણ જગખ્યાલ ! સૌને.
 જયજય શ્રી વીર ત્રિશલા નંદન, સિદ્ધારથના બાલ.
 જગત્ પિતા જયવંતા વર્તો, વર્યા સ્વરાજની માળ ! સૌને.
 શુકલ ત્રયોદશી ચૈત્ર માસ, સત્તર એપ્રીલ-શુભ શાલ.
 એગણીશ એવીશ ને ગુરવારે, ઉજવે આજ સુરાષ્ટ્ર ! સૌને.
 વીર પ્રભુ શુભ ધૈર્ય ક્ષમાને, જીવનના પ્રતિપાલ.
 મણિમય સ્વાગત સર્વ સ્વિકારો, અંતર પુષ્પની માળ ! સૌને.
 રા. પાદરાકર.

એતો એકજ શ્રી મહાવીર.

(રાગ—આશા દેશ યા સોરઠ.)

એકજ શ્રી મહાવીર !

એતો ! એકજ શ્રી મહાવીર !

પરમ પ્રેમ પર બ્રહ્મ મંત્રના, સાચા શૂર ક્ષીર ! એતો.
 મૂર્તિ ત્યાગ વિરાગ શાંતિને, દયા ક્ષમાની ધીર ! એતો.
 માતૃ ભક્તિના અણ્ણમૂલ મંત્રો, કુંડયા ગર્ભમાં વીર ! એતો.
 મેરૂ ડગાબો બાલ વયે, થથરાબ્યાં કર્મ સુધીર ! એતો.
 આમલકી કીડા કરી પટકયો, અસૂર ભૂમિ શુરવીર ! એતો.
 કર્મ કર્યા ચકચુર નિડર, જે ખરો કેશરી વીર ! એતો.
 માત તાત આણા શિરધારી, પરણ્યા બની ગંભીર ! એતો.
 ધર્મ, પ્રેમ-ગૃહ-દંપતી કેરા, શિખબ્યા વિશ્વને વીર ! એતો.

પરમાત્મા મહાવીર.

૧૯૯

પુત્રી થતાં પરણાવી, કરીને-જ્ઞાન ગુણે ગંભીર !	
સજી વિરાગ ત્યજી ગૃહ ગૃહિણી, તોડી મોહ જંજીર !	એતો.
મતિ શ્રુત અવધિ જ્ઞાની વરસતા, વરસીદાન બડવીર.	
મુક્તિ લહે નિયમા લેનારા, સંશય ત્યાં ન લગીર !	એતો.
સત્યાગ્રહ જ્યાં કર્યો, થયરતો કર્મરાય મહાધીર !	
સ્વરાજ લેવા સ્વાશ્રયથી, બન્યા સંયમધારી ફકીર !	એતો.
ઉપસર્ગો અગણિત છતાં, રહી મેરૂ સમા મહા ધીર.	
અસહકાર કરી કર્મ રાયથી, ખેલે યુદ્ધ બલવીર.	એતો.
ચંડકોશી ચંદન શ્રેણિક જીરણ ઉદ્ધરીયા ધીર !	
ગૌતમને સાચા વૈરાગે, દઈ કેવલ્ય સુધીર !	એતો.
નય નિક્ષેપ સુ તત્ત્વજ્ઞાન, સ્યાદ્વાદ રચે મહાવીર	
દિવ્ય અહિંસા ધ્વજ રોપ્યો ફરફરે આજ જગશિર !	એતો.
સ્વદેશ રક્ષાર્થે કુરબાની, કરી જીવનની ધીર !	
સ્થાપી સંઘ ચતુર્વિધ જીત્યા, પ્રભુપદ શ્રી મહાવીર !	એતો.
સ્વદેશ સાટે હોમાયો, તહે તોડી જમત જંજીર !	
મણિમય જગ ઉદ્ધારક સાચો, નામ સફળ કર્યું વીર !	એતો.

રા. પાદરાકર.

શ્રી

પરમાત્મા મહાવીર

નિવ્વુહ પદ સાસણયં ॥ જયહ સયા સબ્બ ભાવ દેસણયં ॥

કુસમયમયનાસણયં ॥ જિણિદ વરવીર સાસણયં ॥ નંદીસુત્ર ॥ ૨૨ ॥

વર્તમાન કાલમાં જગતમાં અનેક ધર્મો છે તેમાં ટુંક સંખ્યામાં રહેલો જૈન ધર્મ પણ મહાન બહોળલાક્ષીને લોગવી રહ્યો છે.

દરેક ધર્મના લાંબા આયુષ્ય હોવાનું કારણ મર્યાદા સત્ત્વ છે. સત્ત્વવાન નિરોગી શરીર અનેક આઘાતના પ્રસંગે પણ લથડતું નથી. તેમજ તત્ત્વચર્યા પૂર્ણ ધર્મ પણ અનેક ઠોકરો ખાવા છતાં જીવંત દશામાં રહે તેનું કારણ માત્ર તેમાં પોષાયેલ ધર્મ સત્ત્વ જ છે. આ ધર્મને અબ્યુદયની ટોચે પહોંચાડનારા અનેક સર્વ સમર્થ પુરૂષો થયા છે. તેમાં અંતિમ મહોપકારી નરવીર શ્રી મહાવીર પ્રભુ છે, એટલે વર્તમાન કાલમાં તેમણે સુધારેલ જૈન ધર્મ આ અવસ્થિતિને લોગવી રહ્યો છે.

૨૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જગતના દરેક જીવો દુઃખી, સ્વાર્થી, અને પરોપકારી એ ત્રણ કોટિમાં બહેંચાય છે, તેમાંથી અંતિમ કોટિના આદર્શ પ્રભુ મહાવીરે બાહ્યતાથીજ વીરતા દર્શાવી હતી. પરની શહાદત વિનાજ સ્વકાર્યનું પરિપૂર્ણ ફલ મેળવનાર આ સમર્થ યોગીના ચરિત્રમાંથી મનોબળના પરિપાકો બહુજ સ્ફૂરી આવે છે. મનોજય ઇચ્છનાર મુમુક્ષુ માટે તો આ ચરિત્ર આદર્શ પ્રતિમાનું સ્થાન ભોગવે છે. શત્રુ મિત્રતાના ભેદને વીર હૃદયમાં સ્થાન ન મળવાથી તે મહા પુરૂષથી દૂર દૂર નાસતો હતો. આ વિશ્વ પ્રેમી હૃદયે સર્વ જીવોના સમાન હક માટે જગતને પારમેશ્વરી કર્મ સમજાવી હતી.

ધર્મ એ વસ્તુતઃ અનાદિ છે. પણ પ્રસંગોપાત તેમાં સંસ્કારની અપેક્ષા રહે છે. જેથી વર્તમાન ધર્મનું સમાર કામ એ વીરયોગીના હાથે પૂર્ણ થયેલ છે. પરમ પુરૂષો ધર્મનું દઢ બંધારણ કરવા માટે કેટલીક શરતો તરફ બહુજ લક્ષ્ય રાખે છે. આ બાલવૃદ્ધને અનુકૂલ પડે અને અજ્ઞાની કે જ્ઞાની સર્વ કોઈ સહર્ષ ગૃહણ કરી શકે એવા યોગ્ય વિધિ-આલંબનોને પ્રથમ સ્થાન આપે છે. અપ્રિય કુમાર્ગની રૂઢિઓને દૂર કરી, લોકપ્રિય નીતિ પાઠને સજ્જડ કરે છે. મનુષ્યો પોતપોતાની બૂલને શોધી શકે એવા સત્યને ફેલાવે છે, ગાર્હસ્થ્ય જીવનમાં પણ અવિચ્છિન્ન-પણે આરાધી શકાય તેવી પ્રથાઓમાં પુરતું લક્ષ્ય દોરવે છે તેમજ સર્વ કાલિન દ્રવ્યક્ષેત્ર કાલ અને ભાવની પરંપરાને અવગાહી સત્યને મજબુત રાખવા વિશાલ દૃષ્ટિને અવલંબે છે આ સરતો કબુલ કરવાનું નવ્ય ધર્મ સ્થાપક કે ધર્મતત્ત્વ પોષકને સરખી રીતે લાગુ પડે છે.

પરમાત્માએ મહાવીર તો સંપૂર્ણ જ્ઞાની હતા તેને નવો ધર્મ સ્થાપવાનો હતોજ નહીં તેથી પૂર્વાપરથી ચાલતી આવેલી પ્રથાઓને કાયમ રાખી તેઓએ ભાષી કાલમાં જરૂરી વિષયોનો અભાષિતપણે સંસ્કાર કર્યો. તેણે દરેક તર્કવાદિઓ પણ વિવેકથી ગૃહણ કરી શકે એવા માર્ગોને સ્ફુટ કર્યા. સૂક્ષ્મ બાબતોનો મર્મોદ્ઘાટ ન કરી પોતાના અગાધ જ્ઞાન પ્રસાવના પ્રખર ઓજસને લોક દૃશ્ય બનાવ્યો. વર્તમાન વિદ્વાનો પણ અમેય જ્ઞેય શક્તિનું માપ કાઢતાં થકી બચ છે. પણ એ બનવું તદ્દન શક્ય છે, કારણકે તે સર્વજ્ઞને વસ્તુનું ભાન પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનથી થયેલ છે, આપણે પરોક્ષજ્ઞાનથી તે ભાન કરવા મગીએ પણ કઈ રીતે સત્યતાપ્રકટાવી શકાય ?

વિશ્વવંદ્ય મહાવીર સર્વજ્ઞ સર્વદર્શી હતા તેમણે વિવેચેલ દયા, શીલ, નીતિ, વિવેક અને વૈરાગ્ય વિગેરે સંપૂર્ણિએ બીજે કયાંય નથી. તેઓશ્રીએ દર્શાવેલ, શુદ્ધ જ્ઞાન-જીવની કોટિયો-જીવોત્પત્તિ-જન્મ-ગતિ આદિ બોધ વડે તેની સર્વજ્ઞતા નિઃશંક છે. જો કે તે મહાપુરૂષના અસ્તિત્વને વર્તમાન સમયમાં કાલ ભેદ છે છતાં તેનો વારસો અખંડ છે-આપણી જીંદગી પુરી થવા છતાં પણ પાર ન પમાય એવા અખંડ સિદ્ધાંતને કેટલાક સમર્થ પુરૂષોએ બહુ વિસ્તૃત કરેલ છે. સમર્થ પુરૂષોએ પોતાના ક્ષયોપશમના પ્રમાણમાં એકેક પાઠ પર હજારો શ્લોકોની

પરમાત્મા મહાવીર.

૨૦૧

અવતરણિકા વિસ્તારેલ છે. પરમાત્માના સાપેક્ષ વચનનો ખુલાસો આપણી અદ્ય ખુદ્ધિમાં ન આવી શકે ને કદાચ ખુદ્ધિ વિષયમાં આવવાનું યોગ્ય ધારીએ તો સ્વચ્છંદતાનેજ સ્થાન મળે. જેથી ઉપકાર દૃષ્ટિએ આપણી સાદી સમજણને યોગ્ય માર્ગે દોરવવા ટીકાકાર સમર્થ પુરૂષોએ અમોઘ જ્ઞાન પ્રયત્ન સેવેલ છે.

વર્તમાનકાલીન ખુદ્ધિવાદના જડ જમાનામાં પણ યુનિવર્સિટીના ઉચ્ચ શિક્ષણથી પેદા થતી શંકાઓનો સહંતર નાશ કરી, ખુદ્ધિગ્રાહ્ય ચૈતન્યવાદને સુલભ રીતે પ્રવર્તાવવામાં આ વીરવચનની તત્ત્વરમણતા યાને ખુદ્ધિ વિશાલતા સફલ થાય તેમ છે. માત્ર દરેક વાંચક સાશ્વર્ય કબુલ કરે કે—“જૈન પ્રીતિસુપ્રી-દ્રવ્યાનુયોગ, પદાર્થજ્ઞાન, ન્યાય. વિગેરે ખીલકુલ સત્ય છે એવી શૈલીમાં તે વીરવચનના અક્ષર દેહો તૈયાર કરવા જોઈએ.

વર્તમાનકાલીન ખુદ્ધિવાદના જડ જમાનામાં પણ યુનીવર્સિટીના ઉચ્ચ શિક્ષકથી પેદા થતી શંકાઓનો સહંતર નાશ કરી ખુદ્ધિગ્રાહ્ય ચૈતન્યવાદની સુલભ રીતે પ્રવર્તાવવામાં આ વીરવચનની તત્ત્વરમણતા યાને ખુદ્ધિવિશાળતા સફળ થાય તેમ છે; માત્ર દરેક વાંચક સાશ્વર્ય કબુલ કરે કે જૈન પ્રીતિસોપ્રી દ્રવ્યાનુયોગ, પદાર્થજ્ઞાન ન્યાય વગેરે ખીલકુલ સત્ય છે એવી શૈલીમાં તે વીરવચનના અક્ષરદેહો તૈયાર કરવા જોઈએ.

પૂર્વકાલના ઇતિહાસના પાનામાં નજર નાખીએ તો જોઈ શકાય છે કે—જૈન ધર્મે એક કાલે હિંદ બહારના દેશોમાં પણ પોતાના કિરણો નાખ્યા હતા. તે અરબસ્તાન (ઇન્ડિયન એન્ટીકિવટી પુ. પૃષ્ઠ ૨૮) અને જાવામાં પણ પાથરી પડ્યો હતો (ઇન્ડિયન) ઇસ્વીસન પૂર્વે ૪૨૦ વર્ષે થયેલ યૂનાની નામે ઇતિહાસજ્ઞ હેરોડોટસ લખે છે—હિંદુસ્તાની અહિંન્ત ગોસ્ત ખાતા નથી. ઇસ ૬૪૦ ના અરસામાં હિંદુસ્તાનમાં આવેલ ચીનના મુસાફર હ્યુનટસંગના^x લેખ ઉપરથી ડો. બુદ્ધર ખીલ, સીયુકી પુ-૧ પૃષ્ઠ ૫૫) કહે છે કે—જૈન નેતાઓ ધર્મપ્રચાર માટે ક્રીયાપીથીમાં જતા હતા. વળી ચીના લાખામાં (૧) જૈન લેખોના અનુવાદો દેખી શકાય છે, કામ સીલાચાર્યે (૧) તીખેટમાં જૈનધર્મ દાખલ કર્યો હતો ભદ્રબાહુ સ્વામીએ કેટલાક ચોમાસા નેપાલમાં કર્યા હતા. ઇસ્વીસનના આરંભમાં સીલોનમાં જૈનધર્મ હતો. જાવામાં જૈન ખંડીયેરો જોવામાં આવે છે. S. J. 21670 આ ધર્મની જાહોજલાલી વીરવચન-મર્યાદાનેજ આભારી છે. અત્યારે માન્યતાના કેટલાક ભેદને લીધે જૈન ધર્મ ક્ષીણબલી થતો જોવાય છે, છતાં તેના અમુલાતત્વો તો દરેક વિદ્યમાન ધર્મતત્વોને હંકારે તેવા છે. પરમાત્મા મહાવીર પોતાની જીંદગીમાં નીરાલા વિશ્વોદ્ધારનાજ કૃત્યો કરેલા છે.

વિક્રમાબ્દ પૂર્વે ૪૭૦ વર્ષે પ્રખરયોગી મહાવીર પ્રભુનો પવિત્ર આત્મા ૭૨

^x ઇતિહાસ તિમિર નાશકમાં કહ્યું છે કે સન ૭૬૬ માં ચીની મુસાફર હર્તસાંગ તથા સન ૬૪૦ માં હરિયાન હિંદમાં આવેલ છે. જ્યારે ઉપરોક્ત નોંધ તેથી જુદી પડે છે—

૨૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્ષનું આયુષ્ય લોગવી સર્વ કર્મનો ક્ષય કરી મોક્ષ ધામમાં પહોંચી ગયો છે. તેમના મહત્વને યાદ કરાવનાર પાંચ તીર્થીઓ, ગર્ભાગમન તીર્થી, જન્મતીર્થી દિક્ષા-તીર્થી, કેવલજ્ઞાનતીર્થી અને મોક્ષતીર્થી એ બહુજ કીમતિ દિવસો છે. તે પાંચ પૈકીમાં યેગ શુદ્ધિ ૧૩ નો દિવસ જન્મતીર્થીના સંબંધવાળો છે. દરેક પદાર્થો દ્રવ્ય ક્ષેત્ર નામ સ્થાપના કાલ અને ભાવને આશ્રિને બલવાન હોય છે. ધાન્ય વાવવાના દિવસોની પેઠે યેગ શુદ્ધિ ૧૩ જન્મ તીર્થીને દિવસે અદ્ય પ્રયાસ પણ બહુ ફલદ્રુપ અને છે. અને તેથીજ આપણા સમર્થ સેનાધિપતિ પુરૂષો જે ફરમાન દેખાડે છે તે પ્રમાણે વર્તવા માટે લક્ષ રાખવું જોઈએ. શ્રીમાન પૂજ્યપાદ હરિભદ્રસૂરિજી પંચાશકજીમાં ફરમાવે છે કે—

દરેક તીર્થકરોના પાંચ તીર્થી રૂપ કસ્યાણુકના દિવસો આરાધવાથી તીર્થકરો વિષે સ્મૃતિ રહ્યા કરે છે. તેથી +તીર્થકરનું બહુમાન, શ્રેષ્ઠ પુરૂષોના કથન પ્રમાણે ચાલવાનો અભ્યાસ, ઇદ્રાદિકે કરેલ જનભક્તિનું અનુકરણ, ભક્તિની પ્રથા પૂર્વકાલીન છે એવું જ્ઞાન અને જનશાસનની પ્રભાવના, વિગેરે નિશ્ચયે વૃદ્ધિ પામે છે તથા અધ્યવસાયો પણ વિશુદ્ધ થાય છે; માટે આત્મગુણ પ્રકટ કરવાના નિમિત્તભૂત કસ્યાણુકના દિવસોમાં રથયાત્રાદિ મહોત્સવ કરવા જોઈએ. રાગી દેવી દેવની સેવા કે અપર્વે કરેલી ક્રિયા અદ્ય અને ક્ષણ વિનાશી ફલને આપે છે, તેમજ વીતરાગની સેવા અને ઉત્તમ દિવસોમાં કરેલ અદ્ય ક્રિયા પણ અપૂર્વ ફલને આપે છે. (૧ યાત્રાપંચાશક ગાથા ૩૭ થી ૪૨).

તો આજે આપણે એવી આરાધના કરવી જોઈએ કે જેથી આપણે નિર્મલ ધર્મને અને બીજાને પણ તેજ માર્ગમાં દોરી શકીએ.

માતાપિતા કે સમુદાય અમુક વ્યક્તિને ઉચ્ચકોટિમાં લઈ જઈ ફલ માગે છે તે ઉપકૃત વ્યક્તિ પણ ઉપકારી સુરૂષોની આજ્ઞાને જીવિતવ્ય માને છે—તેમજ આપણી ઉપર બેહુક ઉપકાર કરનાર ઉપકારનો બદલો માગતા નથી, પણ આપણી ફરજ છે કે તે પરમાત્માના પગલે ચાલી ઉપકારના ઋણને અદ્યાંશે પણ અદા કરવું. એટલે તે મહાપુરૂષના કૃત્યોને જગજાહેર ચિરસ્થાયી બનાવવા કટિબદ્ધ થવું જોઈએ.

આ દિવસે આપણે જમાઉધારનો ગતવર્ષનો આંતરિક કિંવા સામાજિક ચોપડો પણ તપાસી લેવો, ને શુભ કાર્યમાં તીવ્ર પ્રેમ પ્રકટાવવો. વીરના સંતાન તરીકે સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા એ ચાર અંગો છે. તેઓ પોતાની જવાબદારી સમજી પોતાના નામને યોગ્ય ગુણો બીલવે તેમાં વીરભક્તિનો સમાવેશ કરી આ નિવેદનની સમાપ્તિ કરું છું. ॐ હોર ! હોર !! હોર !!!

લી૦ મુનિ દર્શનવિજય.

+ મનુષ્યોની વીરપૂજા વિધિ એ તેમનાં જીવનનાં ઉડામાં ઉડા રહસ્ય દર્શાવે છે—કાલકાંક્ષા.

મહાવીર જન્મોત્સવ.

૧૦૩

મહાવીર જન્મોત્સવ.

(જન્મકાંડ).

સ્થલ—સ્વર્ગલોક, મૃત્યુલોક.

કાલ—ચોથા આરાનો અંતભાગ.

મંગલાચરણ.

પરમ પુરૂષ મહાવીર....

જ્ઞાનવીર ધ્યાનવીર તાનવીર દાનવીર,
બાલવીર યોગીવીર વીર નામ ધાર. ૧સુખવીર દુખવીર શાંતિવીર કાંતિવીર,
યશોવીર ધીરવીર જાણે અસિધાર. ૨શત્રુવીર મિત્રવીર જાપવીર પુણ્યવીર,
સર્વ કાર્ય સાધ્ય યોગ, વીરજી શ્રીકાર. ૩ગામવીર સ્થાનવીર દેશવીર વેશવીર,
રાજવીર પ્રેમવીર વીરતા પ્રચાર. ૪વિશ્વહિત ધારવીર વિશ્વજીવ શૂરવીર,
શિવલક્ષ્મી સ્વામિવીર વીર ભરતાર. ૫

પ્રવેશ ૧ લો.

સ્થલ—સ્વર્ગ.

કાલ—ચૈત્રમાસ-પર્વદિન.

ઈંદ્ર—

સૂર્યને જન્મદાત્રી દિશા એક છે,
અનેક નથી, માતા સિંહ જન્મતો,
વીર માતા અનલ્ય છે,
કાંકરાથી પણ બીજી અધિક.
વિષય પુતલીઓ,
શું પાડશે ઢાલાં અણધર સોનીના છોકરાં;
સિંહના સાંપડયા જીવશે જોરમાં,
માતૃ ગુણ ગ્રાહી બાહુડા જગજ્યો.
તે માતને ધન્ય છે, ધન્ય છે, ધન્ય છે,
સહસ્રશઃ દંપતી યુગ્મને;

પણ અમારી જંખનામાં છે એમ,
શૂરનર જગશે જગવશે જગજ્યોતને.
પામશે પ્રિયપાઠ શીખવશે સંતપાઠ,
મધુબંડી સુરમાં ડોલાવશે પ્રેમ, પાપ;
દોડવશે, જોડશે પુણ્ય પંથમાં,
અધકાર ફેડીને સ્વજ્ઞાન પ્રભાવથી.

(આ જંખનામાં કેટલાક દિવસ
ચાલ્યા જાય છે. એક દિવસે ઈંદ્રે તું સિંહા-
સન કંપે છે.)

ઈંદ્ર—(સ્વગત)

શું થયો કંપપાત, કે શું કોઈ શત્રુજાત,
નહીં નહીં—

મારી સામે બંડ જગાવનાર નથી મરજાતો;
અરિબાલ,

તો શું અશુભ ચિન્હ છે ?

નાના તેમ નથી,

હજી આગલ જો અવધિના ઓજસથી;

આવે કેટલે !

કુલાચાર કહે છે. વિશાલા વચ્ચે.

(ક્ષત્રિય કુંડમાં સિદ્ધાર્થ રાજાને ત્યાં
તીર્થંકરનો જન્મ થયાનું અવાધ જ્ઞાનથી
જાણે છે અને વહે છે)

અહો આતો વિશ્વમાં પુણ્ય જગ્યું છે,

વાયુ સુંદર વહે છે;

નરકમાં પણ જગજગાટ થયો,

અહો દશા પલે છે.

પાપ આગ્યું સિંહાસનમાં,

ત્યાં પણ પુણ્ય પેખીને;

નાહું દર, દર, દર,

૨૦૪

મી આત્માનંદ પ્રકાશ

સિંહાસન હસે છે ખેલે છે.

દેખીયે પુણ્યનૃ,

પણ હવે મારે મહાજનો યેનગતઃ સ પન્થા;

જે કરવા લાયક છે તેજ આચરવાનું છે.

(હંડાધિપતિ હરિણગમેષીને બોલાવે છે)

ઈંદ્ર—

છે કોઈ વચન જીલનાર !

દેવસૂત દીપતો.

હરિણગમેષી—

ફરમાવો. સેવક પાલશે,

ઈંદ્રની રસીલી આણ;

(એમ ઉત્તર આપતો હરિણગમેષી પાસે આવી નમન કરે છે અને બે હાથ જોડી ઈંદ્રની આજ્ઞા સાંભળે છે.)

ઈંદ્ર—

વગાડ વગાડ મંગલ ઘન્ટ,

વગાડ વગાડ સુધોષા ઘન્ટ;

કર આદ્વાન દેવોનું,

થરથરાવ રજ રેણુ સૂક્ષ્મ.

પુણ્યા ચાર પાંગર,

કરાવ બલ પરિચય;

ધ્રુજે સિંહાસન ઘન્ટ દેવલોકના,

ઈંદ્ર પરિકર તૈયાર થાય.

આજે ઉત્સવ છે,

આનંદ છે, આનંદ છે, મંગલવેલા છે;

મંગલ શબ્દ પાઠવ,

જન્મોત્સવ છે જગત્પતિનો.

વગાડ, વગાડ, મંગલ ઘન્ટ.

(હરિણગમેષીદેવ ઈંદ્રની આજ્ઞા પાળવા તૈયાર થાય છે.)

પ્રવેશ ૨ જો.

સ્થલ—જંબુદ્વિપના ભરતક્ષેત્રમાં ક્ષત્રિય-કુટુંબ નગરનો રાજમહેલ.

કાલ—ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૩ ની મધ્ય રાત્રિ.

(સિદ્ધાર્થ રાજાની પત્ની ત્રિશલા ક્ષત્રિયાણી રાજપુત્રને જન્મ આપે છે અને દાસી અગાશીમાં જન્મ આકાશમાં દૃષ્ટિ નાખે છે.)

ત્રિશલા—

દાસી ?

દાસી—

હા ! આ—આવી.

પણ જોઉં છું, ગગનમાં છે સિતારો ઉગતો !

(માતા પોતાના બાલક પ્રત્યે આંગલી ચીંધી દાસીને કહે છે.)

ત્રિશલા—

અરે આ પૂર્વ દિશાનો સૂર્ય ઉગ્યો છે.

શરદના ચંદ્ર જેવો અમૃત વરસ તો;

તેજમાં કેટલાય તારા છુપાશે,

છુપા હશે.

કેટલાય દેવ આવશે,

મજો, આકાશ ગર્ભનિયમનો વિકાર;

મંગલ વાત ફેલાવ,

સુંદર સમય છે.

નથી બ્રહ્મા, વિષ્ણુ કે મહેશ,

હોય ક્યાંથી રૂપ આવું તેને;

(બાલ રાજપુત્રને દેખી દાસી ખુશી થાય છે.)

દાસી—

અહો આતે મનુષ્ય કે દેવ ?

મહાવીર જન્મોત્સવ.

૨૦૫

ત્રિશલા--

અરે એતો મનુષ્યદેહ ધારી છે,
 દેવનો દેવ, રાજનો રાજ;
 મારો ખાલુડો હૈયાનો હાર,
 જા કહે તારા ખાવીદને.
 દેખાડ તારી દાન શક્તિ
 વાનકી જગત્રથીનું બલ-જેની;
 જાગ્યો છે રૂપ રૂપનો અંગાર,
 શણગાર જે વર્ણનમાં મકરદ્વજ.
 નહીંતો એકલો લાગશે તેપણ,
 તાવડીના તલીયા જેવો, ઉપમામાં
 જા—જલદી જા.

દાસી--

ખા ? રાજ હશે રાજ મહેલમાં,
 નિદ્રાના વમલમાં;
 સુંદર સ્વપ્ન સૃષ્ટિમાં,
 કહું તમારા કેણુ તેને ?
 લાવીશ ભારેભાર દાન,
 ખા ! જાઉ છું હમણાં.

ત્રિશલા--

(સ્વગત)

અહો ! શું આનંદ છે ?
 છું એકલી બની અનેક,
 આકાશ અને પ્રદેશો જેમ;
 અહો કેવો સુંદર ગંધવાહ છે.
 પણ આ શું ?

(એક જાતિનો તીણો સ્વર સાંભળે
 છે ને એ શું છે ! તે તપાસવા મૌન રહે છે.)

પ્રવેશ ૩ જો.

સ્થલ--ગગન મંડલમાં આગમન.

કાલ--

(દિક્કુમારિકાનું મંડલ તિર્યક)

લોકમાંથી નીકળી ગગન માંજે થઈ
 ક્ષત્રિય કુંડમાં આવે છે.)

एक--

જણાવે છે નક્ષત્રગતિ,
 ગત રાત્રિના જ્ઞાનને,
 પારદનલી ઉજ્જ્વલતાના માનને,
 શુભ શકુનો જનજન્મ સ્થાનને,
 બોલો બોલો સાહેલી,
 “મંગલ સંદેશ પાઠવ્યા.”

दिक्कुमारिका--

મંગલ સંદેશ મોકલ્યા ॥
 જગ્યું જગતનું નૂર, ઉજું પ્રહ્લાંડનું શૂર,
 ચાલો સાહેલી રંગ મહાલવા ॥
 વાધ્યાં પુણ્ય અંકુર, જાગ્યો ધર્મ એ ધૂર,
 વીર વધાવો દીલ ધારીયે ॥
 ઉગ્યો કનકનો સૂર, ફેર્યો કદમ્બદેહૂર.
 મંગલ સંદેશ નોતર્યા ॥

(દિક્કુમારીઓ ત્રિશલાના મહેલમાં
 આવે છે. વિવિધ રંગી શોભા-ભક્ષિત કરે
 છે. પત્રી કેલના ત્રણ ઘર બનાવે છે અને
 રાજપુત સાથે ત્રિશલા ક્ષત્રિયાણીને એક
 કેલિગૃહમાં લઈ જઈ મર્દન કરે છે.)

दिक्कुमारी--

સ્વર્ગ ગંગા પણ આવીયા ॥
 લેવા દર્શન સુખ, લહી ચારિતું રૂપ
 હર્લલ દેહ અમૂલ્યો અહીં ॥
 બનો સેવી અનુપ, કાં કેર સ્વરૂપ,
 મંગલ સંદેશ નોતર્યા ॥
 આદર્શને ખુબ માંજતા, દેખાય શુદ્ધસ્વરૂપ,
 મર્દનથી તેને અમે, બનીયે સિદ્ધ સ્વરૂપ,
 મંગલ સંદેશ મોકલ્યા ॥

(બીજા કેલિગૃહમાં બન્નેને લઈ
 જઈ સ્નાન કરાવે છે.)

૨૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૬—

સિંચો સિંચો જીન તરૂને
પ્રકટાવશે ક્રોધમાં અંકુર પ્રેમના
ને-લાવશે હર્ષનાં ફલ.
ભાવિ વિશ્વ વાડીમાં
સૈયારાં શોકના પશુ ન્યારાને ન્યારા
વાધ્યાં પ્રેમ અંકુર
મંગલ સંદેશા મોકલ્યા ॥

(ત્રીજા કેલિગૃહમાં જન્મેને અલંકારે
છે અને આ આભૂષણો રાજપુત્રને યોગ્ય
છે, એમ નિશ્ચય કરે છે.)

૧૭—

યોગ્યને યોગ્ય મળે છે
દેવેન્દ્ર પૂજ્યને ન ભૂત નાથનો ધતુરો
ન ટહુકે કેયલ લીંબની ડાલીએ
ઓપે હાડકાનો હાર સ્મશાન વાસીને
કણુર હનુમાનને
કોડાં શોધે છે છાણુ મૂર્તિને
દેવી ભૂષણુ તલસે વીરને,
કેયૂર કુંડલ સુકુટ હાર,
દીપે હો દેહપર,
યોગ્ય મેળાપને પાંગર્યા.

(ત્રિશલારાણીને તથા બાલ પ્રભુને
આભૂષણોથી અલંકારી તેના મૂલ સ્થાને
મૂકે છે અને સર્વ સંગાથે રાસ લે છે.)

દિક્કુમારિકા

જીવો માતને સૂત તે. જ્યાં લગે ચંદને સૂર
વીર ભક્તિલીન પ્રાણીયા, લહો સુખ ભરપૂર
બોલો.....બો.....લો
રાસ લહો સહુ સાથમાં ॥
બાળે સુંદર તૂર, મીઠો ખંસીનો સૂર
ભવચક્રમાં ફરવું મટે ॥

ફરો કુદડી કુરૂર, નમો નાથ હજૂર
વર્ત્યા એ વીર વધામણાં ॥

(સર્વ દિક્કુમારિકાઓ આનંદથી
રાસ રમીને જાય છે.)

પ્રવેશ ૪ થો.

સ્થલ—ઇંદ્રભુવન.

કાલ—મૃત્યુલોકની મધ્યરાત્રી.

(ઇંદ્ર સુઘોટા ઘંટાદ્વારા જીનના જન્મ-
ને જાહેર કરે છે અને સ્વપરિકરને આજ્ઞા
કરે છે)

ઇંદ્ર—

સ્વસ્વ પદસ્થ દેવવૃન્દ ?
આજે માફ સિંહાસન ચાલે છે.
વિદ્યુ દિપકના તેલને પ્રેરે છે વિકૃત પવન,
પાતાલ કલશાના નીરને
ઠેલે છે ઉદ્ધત સમીરણુ.
નથી તેમ આ સિંહાસનને,
તે ધ્રુજવતો
ઉજ્જ્વલતાના યોગે પારો ઉચા નીચા થાય છે
નથી કોઈ પ્રેરક,
કર્મના યોગે જીવ, નથી કોઈ કર્તા:
જીન જન્મયોગે સિંહાસન થર થરે છે.
નથી કોઈ ધ્રુજવનાર,
ભડવીરનો હાથ
લીંબુ દેખી જીભની પેઠે,
સિંહાસનનું તાંડવ નૃત્ય.
સિંહાસનનો સત્કાર,
જગાવે છે નૂરમાં આદહાદ;
થાઓ તૈયાર,
ફરકે છે જય ધ્વજ અનિલોત્સવમાં.
વીર જન્મ કલ્યાણકની,
છે અમોઘ આજ્ઞા;
લોપશો, ના ડા'પણના ફરીયા.

મહાવીર જન્મોત્સવ

૨૦૭

(દેવો જન જન્મને બાણે છે અને
સ્વગત ચિંતવે છે)

દેવવૃન્દ—

તૈયાર છે તલસતા આત્મા,
આત્માને ભેટવા;
નથી તુમ આજ્ઞા અમોલી,
પણ છે ભવવારિણી ભકિત.
અને તેથી આ.....પણ,
નીચે જવામાં ઉચ્ચ ગમન છે;
નીચે રહેલી નમ્રતા છે ઉચ્ચી,
પગ તેથી પૂજ્ય છે.
તૈયાર છે ચેતન,
પીછાણ છે પવિત્રાત્માની
ચાલો.—

(આજ રીતે દરેક દેવલોકના ઇંદ્રાનો
પરિવાર અને મહર્ષિક દેવતાઓ ભકિતથી
ઇંદ્રની આજ્ઞાથી કૌતુકથી પોત પોતાના
વિમાનદ્વારા જંબુદ્વીપમાં આવે છે ને
મેરૂપર્વત ઉપર જાય છે—)

પ્રવેશ ૫ મો.

સ્થલ-ક્ષત્રિયકુલ અને મેરૂનો માર્ગ.
કાલ-જન જન્મ પછીનો સમય.

(સૌધર્મેન્દ્ર ત્રિશલારાણીના શયન
મંદિરમાં આવે છે અને જનમાતાને નમી
બાલ પ્રભુને નમે છે તથા સ્તવે છે)

ઈન્દ્ર—

જગજ્યોત નમું, વરજ્યોત નમું
અતિ પ્રેમ ભર્યો, ઓતપ્રોત નમું ॥
નેહથી શીરથી, પદમાં પ્રભુમું
યોગ અલખ થયો, મુજનેય નમું ॥
જગજ્ઞાન શીરે, વિધુમાન મુખે,
વીજલી ચમકે, બિંબ ઓહપરે;

જલચાર ચક્રે, તુજ નૈનનમેં,
જગજ્યોત નમું, વરજ્યોત નમું ॥

(રાજકુટુંબને અવસ્થાપીને નિંદ્રા
આપી બાલપ્રભુને મેરૂપર્વત ઉપર લઈ
જવા માટે પ્રભુ પાસે આજ્ઞા માગે છે.)

ઈન્દ્ર—

ફરમાન ચહું, શુભલકિત કરું,
ધરું આપને, ભવસમુદ્ર તરું;
વરું જ્ઞાન ધ્યાન, તુમનેજ સ્મરું,
જગજ્યોત નમું, વરજ્યોત નમું ॥

(ઇંદ્ર વીરના મૂલદેહને ભકિતપૂર્વક
હાથમાં ગ્રહણ કરે છે અને તેને સ્થાને
નવું બનાવટી બાલકનું બીજ મૂકે છે પછી
ઇંદ્ર પોતાના પાંચ રૂપ કરે છે.)

એક રૂપ—

નર્યો પુણ્યનો પુંજ, કરે ધરું હું;
(એમ કહી પ્રભુને બે હાથમાં લે છે.)

બે રૂપ—

ધરી ચામરો વીંજીશું ચોક્કસેતુ ॥
(એમ કહી બે બાજુ રહી ચામર
ઢાલે છે.)

ચોથું રૂપ—

જગ તાપની, શાંતિનો છત્ર હેતુ,
(એમ કહી છત્ર લઈ પાછલ ચાલે છે.)

પાંચમું રૂપ—

ધરું વજ્ર હું જ્ઞાની, પિછાન કેતુ ॥
(વજ્ર લઈ આગળ ઉલાળે છે.)

સર્વ રૂપ—

અહો કલ્પ કલ્પો, અમ ભાગ્ય તણે,
અમ શોક વિદ્રેષ, સંસાર ટલ્પે ॥
વીર અક્ષરદેહનો, યોગ મલ્લો,
જગજ્યોત નમું, વરજ્યોત નમું ॥

૨૦૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(પાંચે રૂપ આગળ ચાલે છે)

પાછલો છત્રધારી ઇન્દ્ર—અહો વજ્રધારી, ગણું લાગ્યધણી;
મધ્ય દેહ લેલી, ચાહું આંખ જીણી ॥**એક ચામરધારક —**ચહું આંખની આંખ, હું કણું ભણી,
લઘુ ત્રાંસ ગ્રહી, જગજ્યોત નમું ॥**આગલો વજ્રધારી ઇન્દ્ર—**નહીં નેન ત્રીજું, કેમ હું નીરખું;
પરને મહા લાગ્યશાલી પરખું ॥**ત્રીજો ચામરધારક —**હું તો દર્શન પામી અતિ હરખું,
જગજ્યોત નમું, વરજ્યોત નમું ॥(આ પ્રમાણે વિનોદ કરતાં ઇંદ્રના
પાંચે રૂપ મેરૂ ઉપર આવે છે.)**પ્રવેશ ૬ થો.****સ્થલ—**મેરૂ પર્વતની શિલા (અતિ
પાંડુકંબલાસન).**કાલ—**રાત્રીનો ત્રીજો પહોર.(પ્રભુને સિંહાસનપર સ્થાપી ઇંદ્ર
વિગેરે દરેક દેવતાઓ વિવિધ રૂપે ક્રમ-
સર જલથી ભરેલા વિશાલ અભિષેક
કલશોવડે કરીને બાલપ્રભુને સ્નાન કરાવે
છે.)**એક—**

ધ્રુવો મેલ.

ત્રીજો—

પ્રભુને કે આપણો ?

તે તો નિર્મલ છે.

ત્રીજો—

ધોવો એનો ને જાય આપણો;

ખાય જનેતા ને પોષાય બાલક.

(ઇંદ્ર મનમાં શકે છે.)

ઇન્દ્ર—(સ્વગત)અરે આ બાલક,
પાણીથી અપરિચિત;
ધાવણ પણ નહીં ધાવેલો,
ઉછરતો કુમલો સ્તનધય.
બ્રુણ જેવો,
માત્ર દેહધારી મનુષ્ય;
શું સહી શકશે ? તે,
છલાછલ ભરેલા,
ભાદરવાના મેઘ પટલ જેવા,
ઉંચા તે ઉંચા;
પર્વત શા હીપતા,
વિધવિધ રંગી, ચમકતા સુરકરમાં.
સંજ્યામાં કરોડો,
અભિષેકના દિવ્ય કલશાના;
પ્રચંડ જલ પ્રવાહને,
સમુદ્રના વેગને.
વજ્ર જેવા ધોધને;
આ બાલક તો માત્ર માનવી.(ઇંદ્ર આ પ્રમાણે વિચારે છે, એટ-
લામાં મેરૂપર્વત કંપે છે દેવગણમાં ક્રોધ
અને ભય વ્યાપે છે.**ઇન્દ્ર—**આ શું સમૃદ્ધ સુરો,
શાશ્વતો મેરૂ અચલ છે;
વર્ણવ્યો છે શુદ્ધ વેદે,
ક્ષુદ્ર વેદ પુરાણમાં.
ન ચલે કદાપિ કોપથીયે ઇન્દ્રના,
છે વિતરંગીઓ જલધીઓ;
શું ભૂકંપ ?
કે પાપીની પાપ પ્રવૃત્તિ.

મહાવીર જન્મોત્સવ.

૨૦૯

(અવધિજ્ઞાનથી પોતાને સંશય પ-
જ્યાની ભૂલ લક્ષમાં આવતાં ઈંદ્ર નમ્રતાથી
ક્ષમા પામે છે.)

ઈન્દ્ર—

ક્ષમા આપો,
નથી ઈંદ્રનું હૃદય કપટ;
નથી ભાન દેવરાજને,
ઈંદ્ર પદમાં અજ્ઞાનતા બેઠેલી,
પવનથી પાતલું જ્ઞાન,
નથી વિકટ, કંઈ જ્ઞાનીને;
દેજ્યાં સંશય વાદલાં,
જ્યોતિ પ્રકટાવીને.
અજ્ઞાનરજ ઉડી ગઈ,
ભૂલ સમજ્યો દેવપતિ;
મહાન પદ સહેલ નથી,
સેવાનો દહાવો, અને મનનો નિગ્રહ.
વિવેક વિકલતા વિણસાડે સેવા ફલ.

સેવાધર્મઃ પરમ ગહનો

યોગીનામપ્યગમ્યઃ ॥

સમજ્યો નીતિ મર્મ,
આપ સમર્થ છો;
વાનકી છે જત્રથીનું બલ જેની,
ક્ષમા આપો.
એકવાર અનેકવાર,
મોહન મયા કુમારીના;
માપ્રી અર્પો ભૂલેલાને,
દેવરાજને દેવેન્દ્ર પૂજ્ય ?
(ઈંદ્ર દેવો પ્રત્યેક કહે છે)

ઈંદ્ર

નાચ્યો છે મેરૂ,
પ્રભુ પદસ્પર્શનથી;
હાં નાચ બાપુ, નાચ,

દેવો તમો પણ નાચો.
આજે આનંદોત્સવ છે,
અવસર્પીણ કાલનો અંતિમ;
જન્મોત્સવ છે,
ગાવો, બજાવો, નાચો.

(અભિષેક થઈ રહેતાં ચંદન પૂજા
કરે છે, પછી દેવો આઠ મંગલ, મંગલ દીવો
આરતિ વિગેરે કરી ભક્તિપૂર્વક વાજાંત્ર
સાથે સ્તુતિ કરે છે.)

૬૪ ઈન્દ્ર તથા દેવવૃન્દ—

તરણ તારણ હાર પુરષોત્તમ, !
કાંકરે કાંકરે રત્ન પ્રકટાવશો;
સાંભેલાને ફલ,
પ્રકાશી કેવલ દીપક.
અધાને અજવાલશો,
સર્વ દર્શન ગુણવાન;
સંભારશો મોક્ષ દાનમાં,
દીનને-ત્રસ્તને.
દીવાના દેવને દોરશો,
સિદ્ધ માર્ગ સમારિને;
હે લોક સૂર્ય, !
ભૂતકાલ યોગિની પીછીથી,
અનેક સૂર્યો આવેખાયા છે,
ચિત્રાશે ભવિષ્યથી;
કાલપોથીના પાનામાં,
જ્ઞાન કલમથી સિદ્ધાક્ષરે.
કોતરાયેલ છે મહાવીર એવું નામ,
છો બાલવીર;
સત્તાએ દેવવીર,
શીખવળે હિતપાઠ.
સજશો સર્વ જીવના,
સમાન હકના સામૈયાં;
બજાવશો જય ઘોષણા,
નીજ પૂર્ણતા પ્રકટાવીને.

૨૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(ઈંદ્ર બાલવીરને ક્ષત્રિયકુટુંબમાં
ત્રિશલા રાણી પાસે મૂકે છે અને ત્યાં દડો
ગેડી તથા કુંડલ યુગ્મ મુકી બોલે છે)

ઈન્દ્ર—

જન જનની છે વિશ્વ પૂજ્ય,
માતને સૂતને ખેદ પ્રકટાવનાર;
દેખશે શીર્ષના અંડખંડ નીજના,
જેમ સપ્તધા મંજરી પત્ર.
આણુ છે ઈન્દ્રની,
ન તોડશે;
દેવ દાનવ કિન્નર કે નર.

(એમ કહી બાલકના અંશુઠામાં
અમૃત મૂકે છે. ઈંદ્રાદિક સર્વ દેવો નંદીશ્વર
દ્રિયે બાય છે)

પ્રવેશ ૭ મો.

સ્થલ—ક્ષત્રિયકુંડ.

કાલ—પ્રાતઃકાલ.

(દાસી હાંફતી હાંફતી સિદ્ધાર્થ
રાજા પાસે દોડી બાય છે અને પુત્ર જન્મની
વધામણી આપે છે.)

દાસી—

કહાંચું છે પૂર્વાશાએ,
સખિ કુકડાની સાથમાં;
દેજે સદેશા રાયને,
મુણ મુણ રાજન.
ત્રિશલાનો મંગલમય સદેશો;
ઠહાણું વાયા છે;
ઓસર્યા છે જગના અંધાર,
સૂર્ય પ્રકટયો છે કુલ આધાર.
ત્રિશલાદેવીથી,
કરાવો શાંતિપાઠ;

દીપાવો આનંદદીન, ઉત્સવની ધુનમાં,
એવા છે રાજ રાણીના વેણ.
ઉત્થાપશે ન દેવી વેણ, નરનાથ, !
વાવજો ક્ષેત્રમાં ધન;
બંદીવાનોને છોડશે,
ઉત્સવાનિલે ફરકાવજો જ્યેષ્ઠજ.

(દાસીને દાન દઈ સિદ્ધાર્થરાજા
આનંદ મહોત્સવ કરે છે. નગરમાં અમારી
પટલ વગડાવે છે અને પ્રજા રાજાને મુખા-
રકબાદી આપે છે.)

પ્રજાવર્ગ—

પરમતત્ત્વો છે,
હેયાત જ્યાં લગી વિશ્વમાં,
ગીરિગંધરાના ગહન ભાવ
અવગાહતો આત્મ બલે
ત્યાંસુધી જીવો રાજકુમાર,
પ્રજાના પ્રેમ પારણે
ન્યાયના દોરથી
સદા જુલો રાજકુમાર
સૂર્ય કિરણ પેઠે જીવન જીવનને
ખીલવશે પનોતો, એ બાલકુમાર.
જય હો સિદ્ધાર્થાંગજની
દેહમાં, જ્ઞાનમાં, શક્તિમાં, ધર્મમાં
અમર બનો બાલ કુમાર.

(બારમે દિવસે જ્ઞાતિ લોજન કરાવી
સિદ્ધાર્થ રાજા કહે છે)

સિદ્ધાર્થરાજા—

રાજબાલના લક્ષણો છે વર્ધમાન,
ગર્ભમાં આવ્યો ત્યારથી
અમે બન્યા છીએ, રાજ્યથી વર્ધમાન,
ધનથી ધાન્યથી સુખસમૃદ્ધિથી
માટે સુજ બાહુડો.

કુનીયાનો તારણહાર.

૨૧૧

છે જ્ઞાતુ કુલ ઊભવનાર,

કુલકંકણ વર્ધમાન.

જગત્સલ દેવપ્રિય

જ્ઞાન બલે વર્ધમાન.

કર્મદલ ચુરવામાં

આનું અખંડ નામ હો

વર્ધમાન ! વર્ધમાન !! વર્ધમાન !!!

(જ્ઞાતુ કુટુંબ આનંદથી ઘેર જાય
છે અને વર્ધમાન કુમાર બીજના ચંદ્રની
કલાની પેઠે વૃદ્ધિ પામે છે. ભવિષ્યમાં

સ્વાત્મ પ્રભાવથી “ મહાવીર ” એવા
નામને પ્રાપ્ત કરે છે)

સત્યજંજના—

યુગાનુયુગ

મહાવીર શાસન બનો વર્ધમાન

इति महावीर जन्मोत्सव समाप्त.

લી.

મુનિ દર્શનવિજયજી.

કુનીયાનો તારણહાર.

જે વખતે આર્યાવર્તમાં ઘેર અંધારી રાત્રિ પડી હતી, આત્મકલ્યાણની પ્રખર ધુણીયો ધખવનારા યોગીવરો, તે ભૂદેવો, નૃપવરો અને તે બધા તારાઓ— વિલાસ પ્રિયતા મહાંધતા, સ્વાર્થ વિવશતા, નિર્વિર્યતા, પરવશતા અને હિંસાના પારાવાર અંધકારમાં અદૃશ્ય થયા હતા. હિંસા દેવીએ પોતાની કાળી પછેડીના બાદમંત્રથી આર્યાવર્તને અવનવા વેષો આપી બધાને અદૃશ્ય કર્યા હતા. આત્મોદ્ધારના દિવ્ય મંત્રો અને અહિંસાના પરમ પવિત્ર સૂત્રો તુટુ તુટુ થઈ કડકડ કરી તુટી પડવાની તૈયારીમાં હતા. તેવા ઘેર અંધકારને—અજ્ઞાનને દૂર કરવા મથતો એક નવો બાલ સૂર્ય આર્યાવર્તના નભોગણમાં ઉગ્યો.

પ્રભાતનો બાલ રવિ જેમ સહસ્રપત્ર (કમલદલ) ની પાંખડીઓ વિકાસ પમાડે તેમ એ નવા ઉગેલા આર્યાવર્તના સૂર્ય—વીરે તે વખતના વિલાસ સાગરમાં તણાઈ રહેલા; હિંસાદેવીના પરમ ભક્ત થઈ બેઠેલા નિર્વિર્ય પામર બનેલા જીવો—ભૂદેવોની આંખ ઉઘાડી અજ્ઞાનને દૂર કરવા એ બાલ રવિ ઉગ્યો હતો—એ વીર જન્મ્યો હતો.

એ કોણ હતું ? જગદુદ્ધારક “ પ્રભુ મહાવીર દેવ. ”

જે વખતે આર્યાવર્તનો દયાનો ઝરો સુકાતો હતો; અંધ શ્રદ્ધાની (ધર્માધતા) ની વાટીકાઓ વિકાસ પામી રહી હતી, અને સારી શ્રદ્ધાની વિભૂતિ ભરી વાટીકાઓ સુકાઈ જતી હતી તથા આત્મભાવનાનાં વિકાસીત વૃક્ષોનાં વનો ઉજ્જડ થઈ જતાં હતાં; અને આત્મ કલ્યાણનાં પુલકિત પુષ્પો પરાગવિહોળાં થઈ જતાં હતાં તે સમયે આર્યાવર્તના નંદનવનને આંગણે એક શ્રેષ્ઠતમ નવો માળી બગ્યો.

૨૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સુકાર્મ જતા દયાના ઝરાને અહિંસાના મીઠા જલથી ભરવા, અંધ શ્રદ્ધાની ઝુંડીઓ ઉખાડી નાખી સાચી શ્રદ્ધાનાં ખી વાવી વાટીકાને હરીયાળી બનાવવા; આત્મભાવના અને આત્મકંઠ્યાણનાં સુકાર્મ જતાં વૃક્ષો તથા પુષ્પોને એ દ્વારા ફળોથી લચકતાં બનાવવા આર્યાવર્તના નંદનવનને આંગણે એ નંવો માળી બાંધ્યો જન્મ્યો હતો.

એ કોણ હતું ? જગત કૃપાળુ પ્રભુ મહાવીર દેવ.

જે વખતે આર્યાવર્તનું અહિંસાનું વહાણ ભરદરીયે ડુબું ડુબું થઈ હીલોળે ચડયું હતું અને અંદરનો પથિકજન હાયવોયની ઉની ઉની વરાળની જવાળાઓથી બળી રહ્યો હતો, પ્રભુ ભજનની માળાઓ હાથમાંથી સરકી પડી લક્ષ્મી દેવીની માળા લેવા તડપાપડ થઈ રહ્યો હતો અને રક્ષણને માટે જેમ ચક્રોર ચંદ્રની વાટ જીવે; ચાતકબાળ જેમ મેઘરાજની વાટ જીવે તેમ, કોઈ કુશળ નાવિકની મદદ મીટ માંડીને જોઈ રહ્યો હતો. આવા કટોકટીના મામલામાં એક કુશળ નાવિક આર્યાવર્તના દયાદેવીના ડુબતા વહાણને બચાવવા જન્મ્યો. એ કુશળ નાવિક પ્રથમ આત્મભોગના સુસવાટાથી પ્રતિકુળ પવનને અનુકુળ બનાવવા; સાચી આત્મશ્રદ્ધાના નવા સદ ચઢાવવા અને ત્યારપછી અનુકુળ પવને “ એ દયાદેવીના-આર્યાવર્તની દયાદેવીના તૂડ તૂડ થઈ ખરાબે ભરાઈ ચુરેચુરા થઈ જતા વહાણને બચાવવા આર્યાવર્તના દયાસાગરને તીરેજ. એ કુશળ નાવિકે જન્મ લીધો હતો.

એ કોણ હતું આર્યાવર્તનો તારણહાર પ્રભુ મહાવીર દેવ.

આર્યાવર્તનું આખું શરીર-(દરેક દર્શનો.) રોગ ગ્રસ્ત થયું હતું. સમ્યક્ત્વરૂપી તેની ભૂજાઓ ખીનતાકાત બની ગઈ હતી. હિંસાથી તેનાં મસ્તકો ખાલી પડ્યાં હતાં, અસત્ય અને અપ્રહ્મચર્યથી તેના પાદયુગલો ભાંગી ગયાં હતાં. એવામાં એક નાડીપરીક્ષક આર્યાવર્તની કુખે પાક્યો.

એ કુશળ નાડી પરીક્ષક વૈદ્ય આર્યાવર્તની નાડી પકડી, તેની સમ્યક્ત્વરૂપી નીર્મલ પડી ગયેલી ભૂજાઓને સાચી શ્રદ્ધારૂપી તામ્ર ભસ્મથી મજબુત બનાવવા તથા હિંસાથી ખાલી પડેલાં મસ્તકોને અહિંસાના મસ્તકો સુકવા અસત્ય અને અપ્રહ્મચર્યથી તેનાં ભાંગી ગયેલાં પાદ યુગલોને સાચું સત્ય તથા સુંદર પ્રહ્મચર્યથી અડગ મજબુત બનાવવા અને એવી રીતે આર્યાવર્તને-સમગ્ર આર્યાવર્તને નિરોગી બનાવવા, એ કુશળ નાડી પરીક્ષક વૈદ્ય આર્યાવર્તની કુખે પાક્યો હતો.

એ કોણ હતું ? દયાના સાગર પરમ કૃપાળુ મહાવીર દેવ.

જે વખતે આર્યાવર્તમાં ભૂદેવોએ અહિંસાના ખેતરોને વેરાન કર્યા હતાં -ફરી રહ્યા હતા-વેરાન થઈ રહ્યાં હતાં, તેમાં અશ્રદ્ધારૂપી ઝુંડ ઉગી ગયાં હતાં

કુનીયાનો તારણહાર.

૨૧૩

અને હિંસા રૂપી ઉદરે તે ખેતરમાં ઉભરાઈ જતા હતા તથા આપ ખુદ સત્તા રૂપી કાંટાથી-કાંટાની વાડાથી તે ખેતરે મજબુત બંધાઈ ગયાં હતાં અને મિથ્યાત્વરૂપી ખરો-ગધેડાં તે વાડ તોડીને અંદર જઈ બાકી રહેલા લીલા અહિંસાના ક્યારાને ચરી જતા તે સમયે એક કુશળ ખેડુત આર્યાવર્તના ખેતરને લીધું છમ કરવા જન્મ્યો.

એ કુશળ ખેડુત તીવ્ર તપસ્યારૂપી હજીથી ખેડી ખેતરને સાફ કરવા; શાંતી રૂપી જળ રેડી તેને ભીંજવવા-રેલાં છેલ કરવા; અહિંસાના નીશાનથી ખેતરને ઉદર વગરનું કરવા સ્વતંત્રતાના અભેદ કિલ્લાથી તે ખેતરને રક્ષવા અને સમ્યક્ત્વરૂપી ટોળાથી તે મિથ્યાત્વ રૂપી ગધેડાંને નસાડી વાડામાં પુરાવનાર એ કુશળ ખેડુત આર્યાવર્તના ખેતરે પાક્યો હતો.

એ કોણ હતું ? અહિંસાનો પ્રજ્ઞા-વિધાતા મહાવીર દેવ.

જે વખતે આર્યાવર્તમાં ભયંકર વિષધરો-ક્રોધ, માન, માયા; અને લોભરૂપી વિષધરો પોતાનું સામ્રાજ્ય વિસ્તારી પોતાના ભયંકર વિષ નીચે જગતને ચગદી રહ્યા હતા, એક તીક્ષ્ણ ઝેરી દ્રષ્ટિપાતથી જગતને ઘેર નિદ્રામાં ધોરાવી રહ્યા હતા અને આર્યાવર્ત પણ એ વિષધરોના દંશ-ઝેરી દંશથી વિષયવિષના પાસલામાં ઝકડાઈ ભાન ભૂલી ગેલાન બન્યું હતું, એ વખતે એક નવો મંત્રવાદી મદારી-ભદ્રુગર આર્યાવર્તને એ વિષધરોથી ઉદ્ધારવા પાક્યો-જન્મ્યો. એ ભદ્રુગર દયા લાવી ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ રૂપી વિષધરોથી ડસાયલા જગતને અક્રોધ-શાંતિ (ક્ષમા) અમાન-નમ્રતા અમાયા-સરલતા અને અલોભ-સંતોષના પવિત્ર મંત્રેલાં વાગબાણો (“ વચનામૃત-પ્રભુની વાણીમાં નર્યું અમૃત જ વરસતું હોય છે. ”) છોડાવવા અને એ રીતે તે જગતને નિર્વિષ બનાવવા; તથા જગતને સનાતન ધર્મને માર્ગ-સાચી શાંતિ બક્ષી જગતને નિર્વિષ બનાવવા એ ભદ્રુગર આર્યાવર્ત-વીર ભારત માતાની કુખે પાક્યો હતો-જન્મ્યો હતો.

એ કોણ હતું ? “ એક એક શબ્દથી ત્રણ લોકને પોતાની વચનામૃત રૂપી મોરલીમાં મુગ્ધ કરી સાચે પન્થે વાળનાર પ્રભુ મહાવીર દેવ ”

આ શું છે-હતું. આર્યાવર્તનો સિતારો; નવો માળી; કુશળ નાડી પરીક્ષક વૈદ્ય; કુશળ મહેનતુ ખેડુત અને ચાલાક મંત્રવાદી ભદ્રુગર. જગદુદ્ધારક પ્રભુ મહાવીર દેવ. આજે (ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩) તે જગતમાતા ત્રિશલાળનો પનોતો પુત્ર જન્મ્યો હતો-હતા. આર્યાવર્તને અંધારામાંથી પ્રકાશમાં લાવવા કોઈ અનેરા સૂર્ય સમો સુકાઈ જતા નંદનવનને બહેકાવવા નવો દેવતાઈ માળી સમો, આર્યાવર્તના અહિંસાના ભાંગી જતા વહાણને બચાવવા કુશળ નાવીક સરખો, રોગી

૨૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આર્યાવર્તને નિરોગી બનાવવા કુશળ નાડી પરીક્ષક વૈદ્ય સમો, હિંસાથી વેરાન બનેલા આર્યાવર્તને-તેના ખેતરને લીલુંછમ ખેતર સરખું કરવા અનુભવી ડાહ્યા ખેડુત સમો અને વિષધરોના દંશને ઘેર નિદ્રામાં પડેલા આર્યાવર્તને નિર્વિષથી બનાવવા ચાલાક જાદુગર સરખો-એ પરમ કૃપાળુ મહાવીર દેવનો આજે જન્મ થયો હતો-છે.

એ આર્યાવર્તના સૂર્યને, માળીને, કુશળ નાવીકને, નાડી પરીક્ષક વૈદ્યને, ડાહ્યા ખેડુતને અને ચાલાક જાદુગર હુનીયાના તારણહાર એશીયાના અન્તિમ ધર્મ સમ્રાટ-ચક્રવર્તિ, શાંતિના સાગર અને અહિંસા મંત્રના બ્રહ્મા-વિધાતા પ્રભુ મહાવીર દેવને કોટીશ:-કોડ કોડવાર અમારા વંદન હો અને સાથે સાથે તે આજના પુનિત દિવસ અને ઘડીને પણ અભિનંદન છે. **શાંતિ.**

ગીરનારની
જાયામાં.

}

લે.

મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી.

--❀❀❀❀❀❀--

શ્રીમન્મહાવીરનું આંતર જીવન.

--❀❀❀❀❀❀--

માનવ જીવન સુખમાં હોય કે દુઃખમાં, જાગતું હોય કે સુતેલું, બહિરાત્મ અવસ્થામાં હોય કે અંતરાત્મપણામાં, વ્યાપારની ધમાલમાં હોય કે ધાર્મિક શાંતિ-મય જીવન પસાર કરતું હોય, પરંતુ મહાવીર પરમાત્માનો દિવ્ય જન્મ દિવસ વરસોવરસ આવવાનોજ. સૂર્ય ઉગે છે, અને અસ્ત થાય છે, ચંદ્રની કળા વૃદ્ધિ પામે છે અને ક્ષીણ થાય છે. કાળપ્રવાહ અપ્રતિહતપણે વહેતો જાય છે, તેમ લગ-લગ ૨૪૫૦ વર્ષો થયાં ચૈત્ર શુકલ ત્રયોદશી વીર જન્મતું નામ સ્મરણ કરાવતી આવે છે, અને આપણા આત્મપ્રદેશોને વિવિધ સ્પંદનો પ્રેરે છે. આપણને તેનું જ્ઞાન થાય કે ન થાય તોપણ તે પુણ્ય તિથિ દરેક વરસે આવવાની અને જવાની; પરંતુ જે મનુષ્યો આ મંગળમય દિવસે તેમના સહજુણો અને સ્વાશ્રયનો વિચાર કરી-યાદ કરી આત્માને ઉન્નતિ ક્રમમાં મુકવાનો પ્રયાસ કરે છે તેઓએજ તે પુણ્ય તિથિ સાર્થક કરી ગણાય. જન્મથી માંડીને મુક્તિ પર્યંત ઉત્તમ કોટિના મનુષ્ય તરીકે, વિશાળ ધર્મ પ્રવર્તક તરીકે, પ્રાણી સેવાના ઉચ્ચ કર્તવ્યના પાલક તરીકે, દીનજનો ઉપર કૃષ્ણાવાન તરીકે, કર્મ ઉપર તીક્ષ્ણતા અને વૈરાગ્ય રસને પોષનાર શાંતતા-એ ઉભય ભાવોને પોષનાર તરીકે મહાત્મા વીર પ્રભુનું અસાધારણ જીવન શું એકદમ નિષ્કારણ મળી ગયું હતું ? નહિજ. દરેક આત્માની તેના આસપાસના સંયોગો તથા તેની આત્મ ભૂમિકાનો ઉત્ક્રાંતિક્રમ (Shago of evolution)

શ્રીમન્મહાવીરનું આંતર જીવન.

૨૧૫

હોય છે. પાશ્ચાત્ય ડાર્વિન જે રીતે ઉત્ક્રાંતિવાદ (Theory of evolution) માને છે, તેથી જુદાજ દૃષ્ટિબિંદુએ જૈનદર્શન માને છે. ડાર્વિન જ્યારે એમ માને છે કે પ્રગતિ પામેલો આત્મા ફરીથી નીચે ઉતરતોજ નથી, ત્યારે જૈનદર્શનમાં એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે એક આત્મા અમુક શુભોની પ્રાપ્તિવડે ઉચ્ચ ભૂમિકાએ ચડેલો, પરંતુ તે ભૂમિકાને યોગ્ય આત્મ પરિણામ બદલાઈ જતાં તે ભૂમિકાથી ઉતરીને અધઃપતન પામે છે. પરંતુ તે સાથે એ પણ છે કે તે ભૂમિકાના સંસ્કારો વહેલાં મોડાં તેના પરિપાકકાળે એકદમ ઊભી નીકળે છે અને આખરે તેને ઉચ્ચ ભૂમિકા ઉપર લાવે છે. વસ્તુસ્થિતિ આમ હોઈ આપણે મહાત્મા વીર પ્રભુના પ્રસ્થાન બિંદુ (Starting Point) તરફ વિચાર કરતાં તેમના પ્રસ્તુત ભવથી સત્તાવીશ ભવ પહેલાં તેમણે સમ્યક્ત્વ શુભ પ્રાપ્ત કરી વિશિષ્ટ પ્રકારનો આત્મ વિકાસ અનુભવ્યો. આ સમ્યક્ત્વ શુભ જ્યાં સુધી પ્રાપ્ત થયો નથી ત્યાં સુધી કોઈપણ પ્રાણીની જન્મ સંજ્યા ગણાવા લાયક થતી નથી. સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થયા પછી પ્રાણી મુક્તિનો મર્યાદાવાળા વર્તુલમાં પ્રવેશ કરે છે.

જેમ બુદ્ધનું જીવન પ્રથમના જન્મોમાં સંત્ય અહિંસા વિગેરે દશ પારમિતાના અભ્યાસના રૂપ રૂપ હતું; તેમજ શ્રી મહાવીરનું પરમાત્મા તરીકેનું જીવન સત્તાવીશ ભવોમાં જિનબક્તિ, તપશ્ચરણ, દયા, અને પંચ મહાવ્રતોના પાલનના પરિણામરૂપ હતું તેથીજ શ્રી ઉમાસ્વાતિ વાચકે ભાવિત માવો ભવેષ્વનેકેષુ એ વિશેષણથી તેમને સંબોધ્યા છે. રાજકુમાર નંદના ભવમાં રાજ્યલક્ષ્મીનો ઇચ્છાપૂર્વક ત્યાગ કરી ઉચ્ચતપ કરી તીર્થંકરપદ પ્રાપ્તિ માટે શુભ કર્મદળ એકઠું કર્યું. એ રીતે દ્રવ્ય અને ભાવથી વૃદ્ધિ પામતાં દેવ તથા મનુષ્ય ગતિના સુખો અનુભવતાં તેમજ તેથી અલિપ્ત રહી આત્માનો ઉત્ક્રાંતિ ક્રમ સાધતાં છેવટે વીર પ્રભુના ભવ સુધી પહોંચ્યા.

અંતરંગ લક્ષ્મીથી સમૃદ્ધ થયેલા શ્રી મહાવીરના આત્માએ નંદ રાજકુમારના જન્મમાં ‘ સવિ જીવ કર્ણ શાસન રસી ’ એ ભાવનાને સર્વાંગે પોષણ આપ્યું હતું અને એજ ભાવનાએ પ્રચંડ પુણ્યના મહાસાગર રૂપ તીર્થંકર નામકર્મનું ઉપાર્જન કર્યું હતું. આ ભાવનાબીજનો વૃક્ષરૂપે પ્રાદુર્ભાવ તેમના તીર્થંકરના ભવમાં થયો. જન્મથીજ આ ભાવનાનો સંયોગ આત્મા સાથે એવો અવિચળ હતો કે અને એવા વિચારોનો ઉદ્ભવ કરાવતો હતો કે ક્યારે સંયમગ્રહી, ઘોર ઉપસર્ગોને સહન કરી, જગતના સર્વ પ્રાણીઓનો સંસાર દાવાનળના તાપમાંથી ઉદ્ધાર કરી-શાંતિ આપી સન્માર્ગમાં સ્થિર કર્ણ ! જ્યારે મનુષ્યના વિચારો નિર્દોષ હોય છે તેની પ્રવૃત્તિ પ્રાણીઓના સમાગમમાં હરેક રીતે આવી સ્વાર્થ રહિતપણે તેમના હિતમાંજ લય પામતી હોય છે, અને તેના હૃદય-બળમાં અપૂર્વ ઓજસનો સંગ્રહ થયેલો હોય છે ત્યારે આ ત્રિપુટીના ઐક્ય-

૨૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માંથી અવશ્ય એના હિતકારી વિચારોનું આચારરૂપે-સ્થળ સ્વરૂપે દૃષ્ટિગોચર થાય છે. અને એ કૃષ્ણને આસ્વાદ લેવા ભાગ્યશાળી બને છે તેવી જ રીતે શ્રી વીરચરમાત્માએ જગતના પ્રાણીઓ ઉપર અપૂર્વ ઉપકાર કરી એ કૃષ્ણ પ્રાપ્તિથી થતો આનંદ અનુભવ્યો હતો. રંકથી રાય પર્યંત, કીટથી મનુષ્ય પર્યંત, અને એકેન્દ્રિયથી પાંચેન્દ્રિય પર્યંત-એ સર્વનો ઉદ્ધાર કરવાની બુદ્ધિ ઉદ્ભવવી એ માનવ જન્મનું સરલ રહસ્ય નથી કિંતુ એ રહસ્ય શ્રમપ્રાપ્ય હોવાથી વિરલ મનુષ્યો તે પ્રાપ્ત કરે છે. ચર્મદૃષ્ટિ વિષયને અગોચર એવી જ્ઞાનદૃષ્ટિ તત્ત્વ સ્વરૂપે પ્રાપ્ત થવાથી પોતે સંસારના સર્વ પ્રાણીઓને ભયંકર દુઃખના કારાગારમાં સળડેલા બેતા હતા, અને તેથી જ તેમનો ઉદ્ધાર એમની કરુણાદૃષ્ટિ ઇચ્છતી હતી. સર્વનો ઉદ્ધાર કરવાની ભાવના-આદર્શ વિશાળ પ્રમાણમાં હોઈ શકે; પરંતુ એ ઉદ્ધારની ક્રિયા કાળ સ્વભાવાદિની પરિપક્વતારૂપ પાંચ કારણોને આધીન હોઈ દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ અને ભાવના અનુસારે કાર્ય સાધક થાય છે; તેથી જ શ્રી પ્રભુ તેમની વિશાળ ભાવનાના પ્રમાણમાં ઉદ્ધાર ક્રિયા અમુક મર્યાદામાં સફળ કરી શક્યા છે.

વૈરી ઉપર દ્રેષ નહિ કરવો તે કરતાં ઉપકારી ઉપર રાગ નહિ કરવો. એ આપણી દૃષ્ટિએ વિશેષ કઠિન લાગે છે. છતાં ઉભય પ્રસંગોમાં તેઓ સમાન બેતા. એમની વિવેક દૃષ્ટિ સત્ય જ્ઞાનવડે વીર્યમતી બની હતી. જન્મથી જ તેઓ બહિરાત્મભાવની કોટિમાં રહેલા પ્રાણીઓની મર્યાદાથી દૂર હતા; એટલે કે તેઓ અંતરાત્મ દૃષ્ટિવાન જન્મથી હતા. ખાવું પીવું, ભોગમાં નિમગ્ન થવું, પૌદ્ગલિક રાગોથી રાગ થવું, તેમજ અનિષ્ટસંયોગથી ખેદ કરવા. વિગેરે ક્રિયાઓ આત્માની નથી. કિંતુ દેહ ધર્મયુક્ત પૌદ્ગલિક ક્રિયા છે. તેમજ માતા, પિતા, પુત્ર, સ્વજન, કલત્ર, મહેલ, વાડી વિગેરેનો સંબંધ ક્ષણિક છે; આત્માને તેની સાથે કાંઈ લાગતું વળગતું નથી. માત્ર વ્યવહારથી સ્વત્વનું તેમાં આરોપણ થયેલું છે. એ સત્યને યથાર્થ સમજવાથી તેમની વિવેક દૃષ્ટિ વિશાળ બની હતી. તે સાથે જ બીજી બાજુએ તેમની માતા પિતા તરફની અપૂર્વ ભક્તિ, મિત્ર રાજકુમારો સાથે રમવાનો સહયોગી પ્રેમ, વડીલ બંધુ નંદિવર્ધન તરફ આજ્ઞા પાળકપણું વિગેરે તેમના પ્રેમના અનેકવિધ દૃષ્ટાંતો પુરા પાડે છે. આ રાતે પ્રેમ અને વૈરાગ્ય એ ઉભય વૃત્તિઓને એક જ આત્મામાં પોષણ આપવા જેટલી સ્યાદ્રાદ દૃષ્ટિ અથવા અપૂર્વ સામર્થ્ય વિકાસ પામ્યાં હતાં.

આ બધું છતાં તેમનું દૃષ્ટિબિંદુ (Point of view) જગતના સમગ્ર પ્રાણીઓના હિત તરફ ઢગતું હોઈ તેમનો આત્મા વૈરાગ્યથી વાસિત હતો. મૈત્રી, પ્રેમોદ, કારુણ્ય અને માધ્યસ્થ્યાદિ ચારે ભાવનાઓ એમના આત્મામાં વ્યાપક બની હતી. પૂર્વ જન્મના ગાઢ પરિચિત સંસ્કારોએ એમની ઉદાર ભાવનાને

શ્રીમન્મહાવીરનું આંતર જીવન.

૨૧૭

પોષણ આપ્યું હતું. એમનું લક્ષ્ય એવું સચોટ હતું કે સંસારમાં અનેક લાલચો (Temptations) સન્મુખ રહી આકર્ષણ કરતી હોવા છતાં, રાજકુળમાં અસંખ્ય શ્રેષ્ઠ લોગ સામગ્રીઓ હોવા છતાં, સ્નેહી જનો સંયમ ગ્રહણ કરાવવામાં સ્નેહથી ખેંચાઈ વસ્ત્ર રૂપ થવા છતાં અડગપણે વિવેકદૃષ્ટિને આગળ કરી આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિઓ વિસ્તારવાળી કરવા માંડી હતી.

સુમેરૂ ચલિત કરવા જેટલું વીર પ્રભુમાં સામર્થ્ય હોવા છતાં **જમા વીરસ્ય ધૂષણમ્** । એ ન્યાયે તેઓ અપ્રતિમ ક્ષમા પ્રાણીંત ઉપસર્ગોમાં પણ રાખી શકતા હતા. દીક્ષા પછી લગભગ છ માસ પર્યંત ઉપસર્ગ કરનાર સંગમદેવે સાનુકુળ અને પ્રતિકુળ ઘેર ઉપસર્ગો કર્યા પછી શ્રી પ્રભુ વિચાર કરે છે કે ‘આ બહુલ સંસારી પ્રાણી મારા નિમિત્તવડે અનેક ભવોમાં ફર્જતિનો અધિકારી બન્યો છે !’ એને એ વિચારોથી નેત્રમાં કંઠણા રસના અશ્રુઓ જ્યારે દેખાય છે ત્યારે તેમની ક્ષમાની અવધિ છે. અન્ય પ્રસંગે ચંડકૌશિક સર્પને ઉપકાર દૃષ્ટિએ પ્રતિબોધ પમાડવા તે ઉત્કટ વિષવાળા સર્પની સન્મુખ વનમાં જાય છે તે વખતે તે સર્પ પૂર્વ જન્મના ક્રોધના સંસ્કારથી વીર પ્રભુને ડસવા તૈયાર થાય છે અને ડસે છે. છતાં પ્રભુના પ્રત્યેક અણુમાં શાંતિ વ્યાપેલી હોવાથી તે સર્પ પણ ક્રોધરૂપ વિકારને તજી હંમેશને માટે શાંત બની જાય છે.

શ્રી પરમાત્મા પોતે ગ્રહણ કરેલો માર્ગ નિર્વિઘ્ન કરવા અન્ય દર્શનીઓની મિથ્યા માન્યતા ઉપર તિરસ્કાર કે આવેશ ધારણ કરતા નહોતા. તેઓ પોતાની પાસે આવનાર મનુષ્યો પાસે સત્ય હકીકત રજૂ કરી ઊંડા સત્યોને સમજાવી અસત્યનું ભાન કરાવતા હતા. શ્રી ગૌતમસ્વામી એક વખત વેદના અંગોના પરિપૂર્ણ જ્ઞાનવાળા હતા, તેઓ અભિમાન પૂર્વક પ્રભુ સાથે ચર્ચા કરવા આવ્યા. શ્રી પ્રભુએ તેમને મધુરસ્વરથી બોલાવી મનના સંશયોનું તે વેદવિહિત વચનદ્વારા નિરાકરણ કર્યું અને સત્ય સ્થિતિ પોતાની મેળેજ સમજાવ તેવો સંયોગ સાધ્યો. એ હૃદય કેટલું વિસ્તર્યું હતું તે સુચવવા માટે પુરતું છે. આવા પ્રકારની ઉપદેશ શૈલીનેજ તેમણે વારંવાર ગ્રહણ કરી પોતાનો મંગલ હેતુ સિદ્ધ કર્યો હતો. ‘ પર પરિણતિ અદ્રેષ પણે ઉવેખતાં ’ એ વાક્યજ એમ બતાવે છે કે દોષ દૃષ્ટિને એમની પાસે આવકાશ નહોતો. તેઓ અઢાર દોષ રહિત હોઈ ત્રિભુવનમાં દેવાધિદેવ કહેવાયા છતાં અન્ય વ્યક્તિઓને હલકી માનવા જેટલું તેમનું હૃદયબળ તુચ્છ ન હોતું, અથવા અભિમાન વૃત્તિનો સદંતર નાશ કરનાર-એવા એમને માટે એવી તુચ્છ વૃત્તિના વિચારનો સંભવ પણ કેમ હોય ! તેથીજ આપણા જેવા પ્રાકૃત પ્રાણીઓથી બોલાઈ જવાય છે કે

‘ સતાં કેનોદ્દિષ્ટં વિષમમસિધારાવ્રતમિદં ’

૨૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી વીરનો ઉપદેશ અને તે ઉપદેશનો અક્ષર દેહ-શાસ્ત્રો દુનિયાને શાંતિમાં પરિણામ કરાવવા અર્થે છે. પ્રાણીઓના વિકારોને શાંત કરી હૃદયને ઉન્નત બનાવી તેઓ આ સંસારની આધિ વ્યાધિ અને ઉપાધિમાંથી મુક્ત થઈ આત્મજ્ઞાન રૂપ બળ પ્રાપ્ત કરે, ગમે તેવા વિકટ પ્રસંગોમાં મુંઝવાનું ભુલી જઈ સમતા અને વિરૂદ્ધ આચરણમાં મગ્ન રહેવાનું શીખે અને સ્વકર્તાવ્ય પરાયણ રહી સ્વાવલંબન (self reliance) ના ઉચ્ચ સિદ્ધાંતનું પાલન કરે.

શ્રી મહાવીરના પુણ્ય સંચયે તેમનું બાહ્યજીવન આશ્ચર્યકારક સ્વરૂપમાં ઘટમાન કર્યું હતું. તેમની સુવર્ણવર્ણ દેહલતા, વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ, અને સમવસરણ ગત ભવ્ય સિંહાસનાદિ સમૃદ્ધિઓ દેવોની સતત હાજરી અને સ્વયંસેવા વિગેરેએ જગતને આશ્ચર્ય મુગ્ધ કર્યું હતું. જે કે પોતે તો આટલી બધી બાહ્ય સમૃદ્ધિ વચ્ચે રહેવા છતાં જલ પંકજની પેઠે ન્યારા હતા-વિશાળ જ્ઞાન દષ્ટિ-મય જીવન હતું. આ રીતે અને આંતર જીવનની સમૃદ્ધિઓનો એક સમયાવચ્છેદે લોગવટો કરનાર પરમાત્મા તરીકે આ પૃથ્વી પીઠ ઉપર તેમનું આવતાર કૃત્ય છે.

એમની દેશના સાંભળતાં કોપી મનુષ્યનો ક્રોધ વિલય પામે છે, ગર્વિષ્ટ મનુષ્યોનું માન ગળી જાય છે કપટી મનુષ્યોની વફતા ટળી જાય છે, અને લોભ અદૃશ્ય થઈ સંતોષ પ્રકટે છે; કર્મના આવેગ તરફ તીક્ષ્ણતા અને સંગમદેવ તરફ કરૂણા એ ઉભય પરસ્પર વિરોધી ભાવોને ગંભીરતાથી સાચવનાર શ્રી મહાવીરે આર્યજનતાને વૈદિકકાળમાં યજ્ઞ યાગાદિદ્વારા પશુઓની હિંસામાં અનુરક્ત હતી તેને અહિંસા પરમો ધર્મ: નો ઉચ્ચ સિદ્ધાંત સમજાવી ભૂતદયા તરફ વાળી આત્મ-પરાયણ કરી લોગ અને ત્યાગ, ગૃહસ્થાશ્રમ અને યોગિપણ, પ્રવૃત્તિ અને નિવૃત્તિ, જ્ઞાન અને ક્રિયા, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય એ તમામ દ્વંદ્વોનાં સ્થાન નક્કી કર્યાં. લોક-માન્ય તિલક પણ વૈદિક ધર્મ ઉપર ‘અહિંસા પરમો ધર્મ:’ ની સચોટ અસર કરનાર તરીકે શ્રી મહાવીરને ખુલ્લું અવાજે કબુલ કરેલા છે.

જગતના મનુષ્યો તરફ વિશાળ દષ્ટિબિંદુ (Comprehensive sight fulness) વાળા વિરાટ સ્વરૂપ પરમાત્મા મહાવીરની માત્ર ઝાંખી આપણે કરી શકી એ તેમણે માત્ર શરીર ઉપર નહિ, પ્રજા ઉપર નહિ, મન ઉપર નહિ, તેમજ હૃદય ઉપર નહિ પરંતુ આત્મા ઉપર સામ્રાજ્ય મેળવ્યું હતું અને ‘જિનવરમાં સઘળા દર્શન છે, એ વચનોદ્વારા સર્વાંગે વિશાળ જીવન જીવ્યા હતા. એમનું જીવન આ જમાનાના પ્રાણીઓને લાલકારક થાય તે ખાતર વિવિધ દષ્ટિબિંદુઓથી ‘ખુદ્દલીલા સારસંગ્રહ’ જેવા પુસ્તકની શૈલિ અનુસારે સાક્ષરો તરફથી લાભાય તો આર્યજન-તાને પરમાત્મા મહાવીરના સર્વગ્રાહી જીવનની સમજ પડે તેમજ પરમાત્મા મહાવીર માત્ર સંસારની અસારતા રૂપ વૈરાગ્ય મય જીવન જ જીવ્યા હતા એવો

શ્રીમાન્ મહાવીર પ્રભુના દુઃખ-ઉપસર્ગમય પ્રસંગો વિષે ઉદ્દલવતા વિચારો. ૨૧૯

એકાંત આક્ષેપ કરનારા મનુષ્યોને ખ્યાલ આવે કે ‘તેમનું’ જીવન અનેક દષ્ટિ-ખિંદુઓથી પરિપૂર્ણ મહાસાગર જેવું હતું, જેથી પૌર્વાત્ય તેમજ પાશ્ચાત્ય મનુષ્યો તેમના જીવનના વિવિધ પ્રસંગોવડે આત્મ શ્રેય સાધી શકે.

ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ.

શ્રીમાન્ મહાવીર પ્રભુના દુઃખ-ઉપસર્ગમય પ્રસંગો વિષે ઉદ્દલવતા
વિચારો.

જ્યારે જગત્પર મહાપુરૂષના અભાવે અધિકાર પ્રસરે છે, મનુષ્યની વૃત્તિઓ વધારે ખરાબ થતી જાય છે, ત્યારે કોઈ મહાપુરૂષનો જન્મ થાય છે, અને અનેક જીવોનો ઉદ્ધાર કરી અનેકને માર્ગપર લાવે છે. મહાવીર પ્રભુના સમયમાં પણ ઘણા અવનતિ પામેલા મનુષ્યો કે જેને જોઈને દયા ઉપજે તેઓનો વીરપરમાત્માએ ઉદ્ધાર કરેલ છે. ત્રીશ વર્ષ સુધી પોતાના બાકી રહેલ કર્મ ખપાવવામાં જેને ઉપસર્ગો થયા, તેના કરનારનું અને જોનારનું વીરભગવાને કલ્યાણ કરવામાં પોતાની અપૂર્વ દયા બતાવવામાં ખામી રાખી નથી.

મહાવીર પ્રભુના દુઃખો-ઉપસર્ગોના સઘળા પ્રસંગો ખુલ્લી રીતે મનુષ્ય જીવનના ઉદ્ધારમાં અનેક રીતે સહાયક હતા અને છે, કારણકે જે પ્રસંગો શાસ્ત્ર-દ્વારા આપણે જાણીએ છીએ તે છુપા ભવિષ્યનું અને ન કહી શકાય તેવું સુચન કરનારા છે; જે આપણા હૃદયમાં જરૂર એવી છાપ બેસાડયા સિવાય નહીં રહે કે ઘણા દુઃખો સહન કર્યા સિવાય, કર્મ ફળ ભોગવ્યા સિવાય કર્મથી મુક્ત થઈ શકાતું નથી. તેથી કરીને ગમે તેવા અસહ્ય દુઃખના પ્રસંગે પણ મહાવીરના જીવનને યાદ કરતાં એક જાતનો અપૂર્વ દિલાસો મનુષ્યને મળે છે અને દુઃખની કિંમત શી છે તે તેમના જીવનમાંથી મળી શકે છે.

જે ઊંચ દશામાં વીર પરમાત્માએ નૈતિક અને અધ્યાત્મિક મહાત્મ્યનું વાતાવરણ ફેલાવ્યું હતું, જે પવિત્ર અને દૈવિક વિચારના આદોલનથી જગતનો અધિકાર દૂર કર્યો હતો, તે ખરેખર આશ્ચર્ય પમાડે તેવું હતું અને નાસ્તિકોથી ન માની શકાય તેવું અપૂર્વ હતું. અનેક ઉપસર્ગો દુઃખો સહન કર્યા, છતાં તેમની શક્તિએ તેનો પ્રતિકાર કરવાને બદલે કરનારનો ઉદ્ધારજ કર્યો તેવા વીર પરમાત્માના જિત્તમ ચરિત્રનો કોણ પાર પામી શકે તેમ છે ?

૨૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વીર પરમાત્માએ હુ:ખો અને આત્મલોગ, મનુષ્ય પ્રત્યે પ્રેમની લાગણી બતાવવા માટેજ સહન કર્યા નહોતા. તે એવા મનુષ્ય નહોતા, કે જેનો તોલ કર્યા વગર અને પરિણામ જાણ્યા વગર તેમણે સહન કીધા હોય ? પ્રભુ સારી રીતે જાણતા હતા કે કર્મ નષ્ટ કરવાને અને તે નિમિત્તે મનુષ્ય જાગૃત રહે તેટલા માટે ભારે અવશ્ય હુ:ખો સહન કરવાંજ જોઈએ.

તે પ્રસંગોએ ભવિષ્યની સઘળી ધાસ્તીઓ તાદ્રશરૂપે તેના સન્મુખ છતાં, તેઓ જે જ્ઞાનમાં સંપૂર્ણ હતા, તેમ તે હુ:ખોલોગવવાના નિશ્ચયમાં પણ તેટલાજ દૃઢ હતા. કેઈ પણ યુદ્ધની ઊશ્કેરણીમાં મનુષ્યનું વીર્ય બળ ઘણી વખત ઘણાજ શુરવીરતાના કામો કરે છે; પરંતુ તેને જો તેના માઠા ભવિષ્યની બગર આપવામાં આવે તો તે જરૂર પોતાનું પરાક્રમ બતાવવા જશે નહીં, પરંતુ મહાવીર પ્રભુ કે જેમણે એકવીશ હજાર વર્ષ સુધી જેનું શાસન જયવંતુ રહે તેને માટે ઉંડા પાયા નાખેલા છે. તેમણે તો ઘોર અધકારના મહા સાગરમાંથી પસાર થઈને ગમે તેવા ભારે તોફાનો અને ધાસ્તીઓ જાણતા છતાં વિખેરી નાંખ્યા છે. તેમના આત્મા ઉપર હુ:ખ રૂપી મહાસાગરના ગમે તેટલા પાણી ચઢી આવ્યા છતાં એક પગલું પણ પાછા હઠ્યા નથી. પાપ કર્મના માઠા પરિણામના ભયંકર દૃષ્ટાંત અને જેઓ પોતાના પાપ કર્મના ઘોર પરિણામને માટે બેઠરકાર અને નાસ્તિક મનુષ્યો હોય તેની મૂર્ખાઈ ભરેલ ધાસ્તી વીર પરમાત્મા હુ:ખ સિવાય બીજે કયે સ્થળેથી મળી શકે તેવું છે ? વીર પ્રભુને થયેલ મહાન ઊપસર્ગો અને અસહ્ય હુ:ખો સહન કરવા પડ્યા તે જોઈ જાણીને દરેક પ્રાણીને એમ સહજ વિચાર થશે કે આપણા પણ શું હાલ થશે ?

હુમેશાં પાપ કર્મના વાતાવરણથી ઘેરાયેલા એવા આપણે તેના માઠા ફળનું ચોક્કસ પ્રમાણ કરી શકીએ નહીં, પરંતુ આપણી વચ્ચે મહાવીરજીનેશ્વરે મનુષ્ય જીવન ગાળી, પાપ કર્મના ઘોર હુ:ખોનો આપણને ખ્યાલ આપ્યો છે અને જ્યારે આપણે શ્રી વીર પ્રભુને તે હુ:ખોના પ્રસંગોમાં જોઈએ ત્યારે આત્માની સ્થિતિ વિષેની કમકમાટ ભરેલી લાગણી આપણને શું નથી થતી ? મનુષ્ય પાપના ભવિષ્યના પરિણામને જોઈ શકતો નથી તેમજ તેનું ચોક્કસ પ્રમાણ પણ કાઢી શકતો નથી પરંતુ વીર પ્રભુએ તો પોતાના આત્મા પરનો અધકાર અજ્ઞાન રૂપી કાળો પડદો કાઢી નાંખ્યો હતો જેથી ભવિષ્યના છુપા ભેદો જોઈ શક્યા હતા.

વીર પ્રભુના ઊપસર્ગો વખતની ત્રાસજનક સ્થિતિને અને કર્મ શત્રુના તેના પર થયેલા અતિશે ક્રોધાગ્નિને જ્યારે પ્રાણીઓ જુએ છે, ત્યારે તે પરથી કયા પાપ સુકત મનુષ્યને દયા અને હુ:ખની લાગણીથી પોતાના ભવિષ્ય માટે ચિંતા નહીં થતી હોય ?

શ્રી મહાવીર પ્રભુના ઉપસર્ગોથી ઉદ્ભવતા વિચારો.

૨૨૧

જ્યારે મહાત્મા વીર પ્રભુના કાનમાં ખીલા ઠોકાયા અને એકજ રાતમાં ઘોર બાવીશ ઉપસર્ગો થયા ત્યારે કુદરત પોતાની સુંદરતા પણ તણ ગઈ હતી; તે વખતે કયા પાપભીર મનુષ્યને કર્મ શત્રુની ભયંકર યાતનાનો વિચાર નહીં આવ્યો હોય ? એટલું તો નિશ્ચય પૂર્વક જણાય છે કે મહાવીર પ્રભુના જીવનમાંથી પાપ કર્મનું જે ભયંકર પ્રયાણ અને જે ભયંકર દુઃખોની ધાસ્તીની ખાત્રી વિષે કદપના થઈ શકે છે તેટલી ખીણ કોઈ સ્થળેથી થઈ શકે તેવું નથી.

વીરપરમાત્માએ પોતાના સઘળા દુઃખો આગળથી જાણ્યા હતા અને જે દુઃખો તેમને ભોગવવાના હતા તેને માટે શરૂઆતથી તેના વિચારો ચાલુ હતા. એટલા ઉપરથી સહજ સમજી શકાય છે કે મનુષ્યને મોક્ષ પણ કેટલા ભોગ આપ્યા પછી થઈ શકે છે.

વીરપ્રભુએ પોતાના સઘળા દુઃખો સહન કરી મોક્ષ મેળવ્યાને આજે ૨૪૫૦ ચોવીસેંદ પચાસ વર્ષ થયા છે છતાં તેમનું આલંબન મનુષ્યને કાંઈ ઓછું બળ આપે તેમ નથી. જાણીતા દુઃખોથી દઢ રહી અને જગતના મનુષ્યો જે દુઃખોથી નાશી છુટે તેવા દુઃખોની સામે થઈ, વીરપરમાત્માએ અનંત સુખી જીવન (મોક્ષ) મેળવી દરેક મનુષ્યને મોક્ષ કેમ પ્રાપ્ત થાય? તે પોતાના જ ઉદાહરણથી બતાવી આપ્યું છે. મનુષ્યના આત્માની મુક્તિ માટે આ કરતાં વધારે સારું દષ્ટાંત ખીજે કયાંય મળી શકે તેમ નથી. વીરપરમાત્માના વચનોના આધારે અને તેમના જીવનના માર્ગમાં ચાલતાં તમો જરૂર મુક્તિનો સરલ માર્ગ શોધી શકશો. તેમના પ્રત્યે અપૂર્વ ભક્તિભાવ અને શ્રદ્ધાથી આપણી સઘળી મુશ્કેલીઓ દૂર થશે. ગમે તેવા દુઃખો સહન કરવા શક્તિમાન થશું અને તેમ કરતાં દુઃખોનો પણ હંમેશાને માટે અંત આવશે. વીરપ્રભુની જયંતી ઉજવવાનો હેતુ મનુષ્યોનો આજ હોવો જોઈએ.

પાપથી મુક્ત થવા જે આત્મા ચિંતાતુર હશે, તે પોતાના પાપો ખુદલા કરી મહાવીર પ્રભુ પ્રત્યે ભક્તિભાવથી (સ્તુતિ દ્વારા) આજીજી કરી દિલાસો મેળવી શકશે.

આપણા ગમે તેવા ઘોર પાપ હશે, ગમે તેવી વર્તમાન દુઃખી સ્થિતિ હશે, તેમાં મહાવીર દેવનું જીવન યાદ કરવાથી આપણને જે દિલાસો અને જે ધીરજ મળશે તેવો ખીજ કોઈના તરફથી મળી શકશે નહીં.

વીરપ્રભુ આપણાથી ઘણા દૂર અને અદૃશ્ય છે, છતાં તેમના પરમાત્મ સ્વરૂપના પ્રભાવથી આપણા શ્રદ્ધાળુ આત્મા પરમાત્માને પામ્યા સિવાય રહેશે નહીં, રહેતો નથી.

૨૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કોઈપણ મનુષ્ય ગમે તેવો પાપી, પશ્ચાતાપ વગરનો નાસ્તિક હશે તો પણ જો વીરપ્રભુ પ્રત્યે શુદ્ધ પ્રેમ ભક્તિથી શ્રદ્ધાવાળો થશે અને પોતાના જીવનના ઉદ્ધારનો આધાર તેઓને જ, ગણશે તો આજે પણ તે મનુષ્ય તેમના જેવા થવાનો માર્ગ તેમની ભક્તિથી મેળવી શકશે. જ્યારે વીરપ્રભુ આપણા જેવા મનુષ્ય થઈ આપણામાં વિચરતા હતા ત્યારે પરોપકાર બુદ્ધિથી, રાગદ્વેષ વગર અનેક જીવોનો ઉદ્ધાર કરવા શક્તિમાન થયા હતા, અને જ્યારે વધારે તેઓ સિદ્ધ પરમાત્મા થયા છે ત્યારે શું આપણા ઉદ્ધાર કરવા શક્તિમાન નથી? તેઓ અનંતજ્ઞાન દર્શન ચારિત્રરૂપ શક્તિવાળા છે અને તેનો લાભ જેઓ લે છે તેને મળી શકે છે. અને તેમના આલંબનથી આજે અનેક જીવો મોક્ષ માર્ગમાં જતા દેખાય છે તો આપણે પણ શું તેમનું આલંબન ન લેવું જોઈએ?

વીર ભગવાનના અપૂર્વ જીવન અને અનંતશક્તિ વિષે કોઈપણ શંકા લાવવી તે મૂર્ખાઈ છે. જેથી મહાવીર પ્રભુના જીવનને આપણી નસેનસમાં રાખી અને મહાવીર દેવને જ આધાર રૂપ ગણીએ તો જ આપણી અને પરમાત્માની સ્થિતિ વચ્ચેનો અંતર આ જગતમાં કોઈપણ રીતે રહેશે નહીં અને છેવટે શ્રી મહાવીર પ્રભુનું મહાવીરપણું અને આપણું મહાવીરપણું એક રૂપ થશે એ નિશ્ચય છે. મહાવીર પરમાત્માના ઉપસર્ગો અને દુઃખમય પ્રસંગો વિષે ઉપર પ્રમાણે વિચારો કરવા, તેમના વચન ઉપર શ્રદ્ધા રાખવી તેમના જીવન પ્રમાણે ચાલવું તેજ શ્રી મહાવીર દેવની જયંતીનો હેતુ ગણી તે રીતે જયંતી ઉજવવી જોઈએ.

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.

વર્તમાન સમાચાર.

જૈન સ્વેતામ્બર મૂર્તિ પૂજક વિદ્યાર્થીઓને સુચના.

“ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય મુંબઈ—હાઇસ્કૂલમાં અભ્યાસ કરવા ઇચ્છનારા નર્સિમ, કળા કૌશલ્ય દેશીવેદક, રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ હિસાબીજ્ઞાન વગેરે માધ્યમિક અભ્યાસ કરવા ઇચ્છનાર મદદને અભાવે કેટલીક અભ્યાસ કરતા અટકી પડે છે, તેમને જરૂર પુરતી આર્થિક સહાય લેવા રૂપે આપવામાં આવશે. સહાય લેવા ઇચ્છનારે અરજીપત્રક નીચેની શીરનામે લખી મંગાવી લેવું.

ગોવાલીયા ટેંકરાડ,
મહાવીર વિદ્યાલય-મુંબઈ.

મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા.
સેક્રેટરી.

आ समांतरफणी प्रसिद्ध थयेला-संस्कृत, मागधी अने भाषांतरना ग्रंथो.

X१ समवसरणस्तवः	०-१-०	३८ गुरुगुणषट् त्रिंशत्षट् त्रिंशिकाकुलकं	
X२ क्षुल्लकभवप्रकरणम्	०-१-०	(दिपिकया भूषितम्)	०-१०-२
X३ लोकनालिका	०-२-०	३९ समयसारप्रकरणं (स्वोपज्ञटीकया-	
X४ योनिस्तवः	०-१-०	ख्योपेतम्)	०-१०-०
X५ कालसप्ततिका	०-१-६	४० सुकृतसागरम्	०-१२-०
X६ देहस्थितिस्तत्रो लब्धत्वपवहुत्वं च	०-१-०	४१ धम्मिलकथा	०-२-०
X७ सिद्धदण्डिका	०-१-०	४२ धन्यकथानकम्	०-२-०
X८ कायस्थितिस्तवः	०-२-०	४३ प्रतिमाशतकम्	०-८-०
X९ भावप्रकरणम्	०-२-०	४४ चतुर्विंशतिस्तुति संग्रहः	०-६-०
X१० नवतत्त्वप्रकरणं भाष्यविवृत्तिसमलंकृतम्)	०-१२-०	४५ रौहिणेयकथा	०-२-०
X११ विचारपर्याशिका	०-२-०	X४६ क्षेत्रसमासप्रकरणं (स्वोपज्ञटीकया	
१२ बन्धषट् त्रिंशिका	०-२-०	भूषितम् ।)	१-०-०
१३ परमाणुगुण-निगोषट् त्रिंशिका	०-३-०	४७ श्राद्धविधिः (विधिकौमुदीनामन्या	
१४ श्रावकव्रत भङ्गप्रकरणम्	०-२-०	वृत्त्योपेतः)	२-८-०
१५ देशवन्दनादि भाष्यवयम्	०-८-०	४८ बृहत्संग्रहणी	२-८-०
१६ सिद्धवाशिका	०-२-०	४९ षडदर्शनसमुच्चयः	३-०-०
१७ अत्रायउच्छुक्ता रूप	०-२-०	५० पञ्चसंग्रहः	३-८-०
१८ विचारसप्ततिका	०-३-०	५१ सुकृतसंकीर्तनमहाकाव्यम्	०-१२-०
१९ अल्पबहुत्वगर्भितवीरस्तवनादि.	०-२-०	५२ चत्वारः प्राचीनकर्मग्रन्थाः	२-८-०
२० पञ्चसूत्रम्	०-८-०	५३ सम्बोधसप्ततिः	०-१०-०
२१ जम्बूस्वामी चरित्रम्	०-४-०	५४ कुवलयमाला कथा-संस्कृत	१-८-०
२२ रत्नपाळनृपकथानकम्	०-५-०	५५ सामाचारीप्रकरणं (स्वोपज्ञटीक-	
२३ सूक्तएत्नावली	०-४-०	याभूषितम्)	०-१०-०
२४ मेघदूतसप्तत्याले वः	०-४-०	५६ कर्णावज्जायुधनाटकम् ।	०-४-०
२५ चेतोदूतम्	०-४-०	५७ कुमारपालचरित्रमहाकाव्यम्	०-१०-०
X२६ अष्टान्हिकाव्याख्यानम्	०-६-०	५८ महावीर चरित्रं	१-०-०
X२७ चम्पकमालाकथानकम्	०-६-०	५९ कौमुदीमित्राणन्दनाटकम्	०-८-०
X२८ सम्यक्त्वकौमुदी	०-१२-०	६० प्रबुद्धरौहिणेयम्	०-६-०
X२९ श्राद्धगुणविवरणम्	१-०-०	६१ धर्माभ्युदयम्	०-६-०
X३० धर्मरत्नप्रकरणं (स्वोपज्ञटीकया		६२ पञ्चनिग्रन्थी प्रज्ञापनातृतीयपदसंग्रहणी	
समलंकृतम्)	०-१२-०	प्रकरणे	०-८-०
X३१ कल्पसूत्रं सुबोधिकानामन्या टीकया		६३ रयणसेहरीकहा	०-८-०
भूषितम्	०-८-०	६४ सिद्ध प्राप्त	०-१०-०
X३२ उत्तराध्ययनम् (भाविजयगणि-		६५ दानप्रदीपं	२-०-०
विरचितटीकयोपेतम्)	५-०-०	६६ बंध हेतुदयत्रिभंगी आदि	०-१२-०
X३३ उपदेशसप्ततिका	०-१३-०	६७ धर्म परिक्षा	०-१२-०
X३४ कुमारपालप्रबन्धः	१-०-०	६८ सप्ततिशतस्थान	१-०-०
X३५ आचारोपदेशः	०-३-०	६९ चैत्यवन्दन महाभाष्य	३-१२-०
३६ रोहिण्यशोकचन्द्रकथा	०-२-०	७० प्रश्नपद्धति	०-२-०
X३७ ज्ञानसाराष्टकं (ज्ञानमन्जरीनामन्या		७१ कल्प किरणावली	०-०-०
टीकया समलंकृतम्)	१-०-०		

X३८ नीशानीवागा ग्रंथो सिद्धीकभां नथी.

૭૨ યોગદર્શન	૧-૮-૦
૭૩ મંડલ પ્રકરણ	૦-૪-૦
૭૪ દેવેન્દ્રનરકેન્દ્ર સટીક	૦-૧૨-૦
૭૫ સુમુખનૃપાદિકથાનકમ્	૦-૧૧-૦

છપાયેલા પરચુરણ સંસ્કૃત ગ્રંથો.

૧ મેરુ ત્રયોદશી કથા	૦-૪-૦
૨ સુસઠ ચરિત્ર	૦-૨-૦
૩ શ્રી સુદર્શના ચરિત્ર (પ્રથમ ભાગ)	૦-૬-૦
૪ જલપ મંજરી	૦-૨-૦
૫ જૈન વ્રતક્રિયા વિધિ	મેટ
૬ સાધુ આવશ્યક ક્રિયાસૂત્ર	,,
૭ નલ્લદમયંતિ આખ્યાન	,,
૮ શ્રી અનુત્તરોપપાતિક દશાસૂત્ર	૦-૬-૦

છપાયેલા જૈન પૈતિહાસિક ગ્રંથો.

શ્રીમાન પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી ગ્રંથમાલ્યા.)

૧ વિજ્ઞાપિત્રિવેણી	૧-૦-૦
૨ કૃપા રસકોષ	૧-૦-૦
૩ શત્રુંજય તિર્થોદ્ધાર પ્રબંધ	૧-૦-૦
૪ પ્રાચીન જૈન લેખ સંગ્રહ ભાગ ૧ લો	૧-૦-૦
૫ દ્રૌપદી સ્વયંવર નાટક	૦-૪-૦
૬ પ્રાચીન લેખ સંગ્રહ ભા. ૨ જો	૩-૮-૦

છપાયેલાં ગુજરાતી ભાષાનાં પુસ્તકો.

૧ શ્રી જૈન તત્ત્વાદર્શ (શાસ્ત્રી)	૫-૦-૦
૨ નવતત્ત્વનો સુંદર બોધ	૦-૧૦-૦
૩ દેવસીરાઇ પ્રતિક્રમણ	૦-૩-૦
૪ જીવવિચાર વૃત્તિ	૦-૬-૦
૫ અજ્ઞાન તિમિર ભાસ્કર	૨-૮-૦
૬ જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર	૦-૮-૦
૭ જૈનતત્ત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર	૦-૬-૦
૮ દંડક વિચાર વૃત્તિ મૂળ. અવચૂરિ	૦-૮-૦
૯ નયમાર્ગદર્શક	૦-૧૨-૦
૧૦ હંસવિનોદ (શાસ્ત્રી)	૦-૧૨-૦
૧૧ વિવિધ પૂજાસંગ્રહ	૦-૮-૦
૧૨ કુમાર વિહાર શતક. મૂળ. અવચૂરિ અને ભાષાંતર સાથે (શાસ્ત્રી)	૧-૮-૦
૧૩ જૈન તત્ત્વસાર ભાષાંતર	૦-૨-૦
૧૪ પ્રકરણ સંગ્રહ	૦-૪-૦
૧૫ નવવાણું પ્રકારી પૂજા અર્થ સહિત	૦-૮-૦
૧૬ આત્મવલ્લભે સ્તવનાવલી	૦-૬-૦

૧૭ મોક્ષપદ સોપાન	૦-૧૨-૦
૧૮ ધર્મચિન્દુ ગ્રંથ, મૂળ ટીકા અને ભાષાંતર સાથે	૨-૮-૦
૧૯ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાલા (શાસ્ત્રી)	૦-૧૪-૦
૨૦ ધ્યાનવિચાર (ગુજરાતી)	૦-૩-૦
૨૧ શ્રાવક કલ્પતરુ	૦-૬-૦
૨૨ આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ (શાસ્ત્રી)	૨-૮-૦
૨૩ આત્મોન્નતિ	૦-૧૦-૦
૨૪ પ્રકરણ પુષ્પમાલા પ્રથમ પુષ્પ	૦-૬-૦
૨૫ જંબુસ્વામી ચરિત્ર	૦-૮-૦
૨૬ જૈન ગ્રંથ ગાદડ (ગુજરાતી)	૧-૦-૦
૨૭ તપોરત્ન મહોદધિ ભાગ ૧-૨ તમામ તપ વિધિ સાથે	૦-૮-૦
૨૮ વિવિધ પૂજાસંગ્રહ (ખી. આદિતિ)	૧-૪-૦
૨૯ સમ્યક્ત્વ સ્તવ	૦-૪-૦
૩૦ શ્રી શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ	૧-૮-૦
૩૧ ચંપકમાળા ચરિત્ર	૦-૮-૦
૩૨ કુમારપાલ ચરિત્ર (હિંદી)	તથા
૩૩ શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી ,,	૧-૦-૦
૩૪ પ્રકરણ પુષ્પમાલા બીજું રત્ન	૦-૮-૦
૩૫ અનુયોગદાર સૂત્ર	૦-૮-૦
૩૬ અધ્યાત્મમત પરીક્ષા	૦-૪-૦
૩૭ ગુરુગુણ છત્રીશી	૦-૮-૦
૩૮ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ સ્તવનાવલી	૦-૫-૦
૩૯ શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૦-૪-૦
૪૦ જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ (જ્ઞાનસાર અષ્ટક ગદ્ય, પદ્ય, અનુવાદ સહિત)	૦-૧૨-૦
૪૧ શ્રી દેવ ભક્તિમાળા પ્રકરણ	૧-૦-૦
૪૨ શ્રી હિપદેશ સમતિકા	૧-૦-૦
૪૩ સંબોધ સિત્તરી	૧-૦-૦
૪૪ ગુણમાલા (પંચપરમેષ્ઠિના ૧૦૮ ગુણનું વર્ણન અનેક કથાઓ સહિત)	૧-૮-૦
૪૫ સુમુખનૃપાદિકથા.	૧-૦-૦

છપાતા ગ્રંથો.

૧ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર.
૨ શ્રી દાનપ્રદીપ ભાષાંતર
૩ શ્રાવક ધર્મ વિધિ.
૪ મેઘદૂત કાવ્ય
૫ ગુરુત્ત્વ વિનિશ્ચય
૬ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર

× આ નીશાનીવાળા ગ્રંથો સીલીકમાં નથી.

આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—ભાવનગર.

ઘણીજ થોડી નકલો સીલીકે છે.

“ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર. ”

(અનુવાદક પ્રસિદ્ધ વક્તા જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ અજીતસાગરજીસૂરિ.)

આ ચરિત્રમાં શું જોશો.

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના જન્મ મહોત્સ, ખાલ વય, વિવાહ, દિક્ષા, કેવળજ્ઞાન અને મોક્ષ પાંચે કલ્પણુકા વગેરે વખતે દેવતાઓએ કરેલ પ્રભુભક્તિ કે જેનું વિસ્તર પૂર્વક વર્ણન બીજા બધા તિર્થંકર મહારાજના ચરિત્રો કરતાં આ ચરિત્રમાં વિશેષ જાણવા યોગ્ય અને અદ્વાદ ઉત્પન્ન કરે છે. પ્રભુ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીએ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યા પછી અનેક સ્થળોએ વિચરી ભવ્ય જીવોને હિતકર ઉપદેશ અનેક કથાઓ સહિત આપેલ છે. આ ગ્રંથમાં ક્રમવાર આપેલ કથાઓની અલૌકિક રચના અને તેમાં છુપાયેલ અપૂર્વ તત્ત્વજ્ઞાન બોધ એવો છે કે તેની ખુબી જોતાં અસાધારણ ગૌરવનું પાંત્રભૂત આ ચરિત્ર છે. એમ જણાય છે.

આ ગ્રંથના કર્તા શ્રીમાન્ અભયદેવસૂરિના પ્રશિષ્ય શ્રીમાન્ લક્ષ્મણગણ્ડી છે, કે જે મહાત્માએ આ ગ્રંથ સંવત ૧૧૯૯ માં કુમારપાળ રાજાના વખતમાં રચ્યો છે. આ ચરિત્રની રચના પ્રતિભા ખરેખર અદ્વિતીય હોવાથી તે આદર્શરૂપ બનેલ છે.

આ ગ્રંથમાં શ્રાવક જનોને પાળવા લાયક સમ્યક્ત્વ મૂળ ખાર વ્રતો અને તેના અતિચારો વગેરેનું વર્ણન ઘણુંજ વિશાળ રીતે આપેલ છે અને અતિચારના સેવનથી થતું અશુભ ફળ અને વ્રતથી થતું શુભ ફળના પ્રત્યેક દષ્ટાંતો અને કથાઓ આપી છે, જે બીજે સ્થળે આટલું વિસ્તાર પૂર્વક મળવા અસંભવ છે. એટલુંજ નહિ પરંતુ તે કથાઓમાં બુદ્ધિનો મહિમા-સ્વભાવનું વિવેચન, અદ્ભૂત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ, નૈતિક જીવન વગેરે તત્ત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથનો ઉપેદ્યાત પણ ભાષાંતર કર્તા મહાત્માએ બહુજ વિદ્વાતાપૂર્ણ તત્ત્વદર્શિએ, સંક્ષિપ્ત વર્ણનરૂપ લખેલ હોય ખાસ વાંચવા જેવો છે. એકંદર આ ગ્રંથ મનુષ્યજીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનનો આચર વિચારનું ભાન કરાવનાર અને તત્ત્વજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી આત્માને મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવા માટે એક પ્રયત્ન સાધન છે. ઘરમાં, પુસ્તકાલયમાં, નિવાસ સ્થાનમાં અને દાઢપણુ પ્રસંગે સ્મરણ-મનન માટે પોતાની પાસે આ ગ્રંથ અવશ્ય હોવો જોઈએ.

હિંચા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં હિંચા રેશમી કાપડના બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. પાંચશો પાનાનો આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટ ખર્ચ જુદો—

મળવાનું ઠેકાણું—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

“ શાંતિનો માર્ગ ”

આ છુક સાધુ સાધ્વી મહારાજ, જ્ઞાનભંડાર અને પુસ્તકાલયોને શા ઝવેરચંદ દલીચંદ વગેરે તરફથી ભેટ આપવાની છે પોસ્ટની બે આનાની ટીકીટ મોકલવી—

શા. નાગરચંદ ઝવેરચંદ
હે-રોક દળીયા-વલસાડ

દશ સદ્ધર્મો.

૧ સર્વ ધર્મનું મૂળ દયા છે. પણ દયાના પૂર્ણ ઉત્કર્ષ માટે ક્ષમા, નમ્રતા, સરલતા, પવિત્રતા. સંયમ, સંતોષ, સત્ય, તપ, બ્રહ્મચર્ય અને અપરિગ્રહ, એ દશ સદ્ધર્મો. દશ ધર્મો સેવવા જોઈએ. (૧) ક્ષમા રહિત માણસ દયાનું સારી રીતે પાલન નથી કરી શકતો; તેથી જ ક્ષમા કરવામાં તત્પર છે તે ધર્મને ઉત્તમ રીતે સાધી શકે છે. (૨) સર્વ સદ્ગુણો વિનયને આધીન છે; અને વિનય નમ્રતાથી આવે છે. જે પુરૂષ નમ્ર છે તે સર્વગુણસંપન્ન થાય છે. (૩) સરલતા વિના કોઈ પુરૂષ શુદ્ધ થઈ શકતો નથી. અશુદ્ધ જીવ ધર્મ પાળી શકતો નથી. ધર્મ વિના મોક્ષ નથી અને મોક્ષ વિના સુખ નથી. (૪) માટે સરલતા વિના પવિત્રતા નથી, અને પવિત્રતા વિના મોક્ષ નથી. (૫-૬) વિષયસુખના લાગથી જોણે લાયક તથા રાગ-દ્વેષને તળ્યા છે એવા લાગી પુરૂષ નિઃશ્ચય (સંયમી અને સંતોષી) કહેવાય છે. (૭) તન, મન, અને વચનની એકતા રાખવી, અને પૂર્વાપર અવિરૂદ્ધ વચનનો ઉચ્ચાર કરવો એ ચાર, પ્રકારનું સત્ય છે. (૮) ઉપવાસ, આહારમાં બે ચાર કોળીયા ઉછા રહેવું, આજીવિકાનો નિયમ, રસલાગ, શીતોષ્ણાદિ સમવૃત્તિથી સહેવાં અને રિચરાસને રહેવું એ છ પ્રકારનું બ્રહ્મ તપ છે. પ્રાયશ્ચિત્ત, ધ્યાન, સેવા, વિનય, કાર્યોત્સર્ગ અને સ્વાધ્યાય એ છ પ્રકારનું આભ્યન્તર તપ છે. (૯) સંપૂર્ણ સંયમપૂર્વક મન, વચન અને કાયાવડે રહેવું એ બ્રહ્મચર્ય છે, (૧૦) નિઃસ્પૃહતા એજ અપરિગ્રહ છે. આ દશ ધર્મોના સેવનથી આપોઆપ લય, રાગ અને દ્વેષ નાશ પામે છે અને જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે.

૨ શાન્ત, દાન્ત, વ્રત-નિયમમાં સાવધાન અને વિશ્વવત્સલ મોક્ષાર્થી મનુષ્ય નિષ્કપટ-સ્વાભાવિક પણે જો જો ક્રિયા કરે છે તેથી ગુણની વૃદ્ધિ થાય છે. જે પુરૂષની શ્રદ્ધા ઉત્તરિતપન્થ પવિત્ર છે તેને શુભ અને અશુભ અને વસ્તુઓ શુભ વિચારને લીધે શુભ રૂપેજ ફળ આપે છે.

૩ હે મુનિ, * જન્મનાં અને જરાનાં દુઃખ જો. તને જેમ સુખ પ્રિય છે તેમ સર્વે જીવોને સુખ પ્રિય છે એમ વિચારી, કોઈ પણ જીવને મારીશ નહિ અહિંસા પરમો ધર્મ: અને બીજા પાસે મરણીશ નહિ. લોકોનાં દુઃખોને જાણનાર સર્વે જ્ઞાની પુરૂષોએ મુનિઓને, ગૃહસ્થોને, રાગીઓને, ત્યાગીઓને, ભોગીઓને અને યોગીઓને આવો પવિત્ર અને શાશ્વત ધર્મ કહ્યો છે કે 'કોઈ પણ જીવને હણવો નહિ, તેના પર હકુમત ચલાવવી નહિ, તેને કબજે કરવો નહિ અને તેને હેરાન કરવો નહિ.' પરાક્રમી પુરૂષ સંકટો પડતાં પણ દયા છોડતો નથી.

* મુનિ એટલે વિચારશીલ પુરૂષ.